

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU

[ATİF]

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

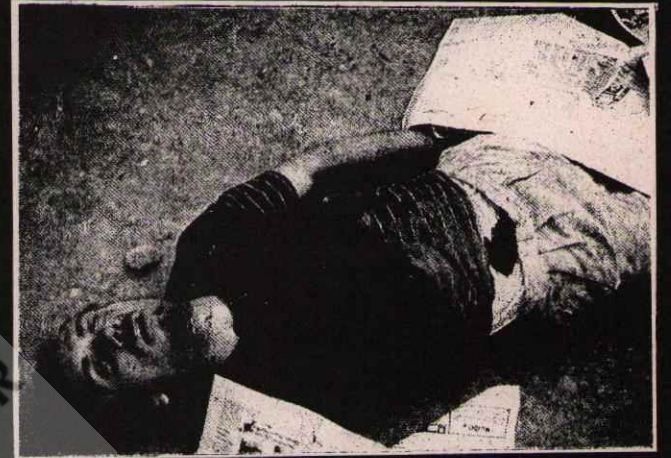
GERÇEK HALK DÜŞMANLARI DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İLE YIKILACAKTIR!

Faşist hakim sınıfların boyalı basını hemen her gün devrimcilere ve devrimci örgütlere karşı cuntanın giriştiği saldırıların "başarı" haberlerini veriyor. Hemen her gün, onlarca devrimcinin tutuklandığı; şu ya da bu örgütün -kim bilir kaçınıcı defa- çökertildiği, bütünü ile ortadan kaldırdığı haberleri veriliyor. Hemen her gün basına gösterilen onlarca devrimcinin boy boy fotoğrafları yayınlanıyor.

Cunta "anarşi" adını verdiği sınıf mücadelesini bastırıldığını göstermek için yoğun bir ideolojik kampanya yürütüyor. Bu kampanyanın temel direklerinden biri cuntanın faşizme karşı savaşanları "halk düşmanı" ilan etmesidir. Geçen ay içinde İstanbul'da hakim sınıfların faşist kolluk kuvvetlerine teslim olmayan Marksist-Leninist Siyahlı Propaganda/Birliği (MLSP/B) adlı örgütten 4 devrimci, faşistler tarafından çatışmada hunharca katledildi. Ertesi gün gazeteler boy boy renkli resimler yayınlıyor. "uzun süredir aranan 4 halk düşmanı"nın temizlendiğini bildirdiler. Öldürülen devrimcilere "halk düşmanı" adını vermek Türk faşistlerinin buluşu değildir. Daha önce Alman Nazileri ve İtalyan faşistleri de, faşizme karşı savaşanları "halk düşmanı" ilan etmişlerdi. Onlar böylece kendilerini "halk yanlısı"; "halk için çalışan"; "halkı temsil edenler" olarak; devrimcileri ise "halk düşmanı olarak gösterip; halkın desteğini almaya çalışıyorlardı. Şimdi Türk faşistleri de onların izinde yürüyor, o kadar ki; kullandıkları demagoji yöntemleri de git gide daha çok ustalarına benziyor.

Halk düşmanı kimdir?

Halk düşmanı; işçi sınıfını iligine kemiğine kadar sömüren; işçi sınıfının sırtından milyonlar, milyarlar vuran komprador patronlardır.

**KANLARI YERDE
KALMAYACAK!**

Halk düşmanı; yoksul köylülerin kanını emen; onları köle gibi kullanan toprak ağalarıdır; tefecilerdir.

Halk düşmanı; Türkiye'nin bütün yer altı, yer üstü zenginliklerini emperyalist emfendilerine peşkeş çekenlerdir. Türkiye'nin zenginliklerini semiren emperyalist güçlerdir.

Halk düşmanı; Türkiye'de emperyalizmin, komprador kapitalizminin, feodalizmin sürmesi için araç olarak kullanılan faşist Türk devleti ve onların kurumlarıdır.

Kısaca halk düşmanı; emperyalizmin uşak komprador patronlar, toprak ağaları, onların faşist devletidir.

Cunta bugün bu faşist devletin yöneticisi durumundadır. Ve halka karşı hakim sınıfların çıkarlarını temsil etmektedir. Cunta, halkın düşmanıdır.

Bu gerçek halk düşmanları; devrimcilere "halk düşmanı" yaftası asarak gerçekleri gizleyebileceklerini sanıyorlar. Onlar, devrimciler çeşitli eylemlerde belli yaralama ve öldürme olayları gerçekleştirdikleri için "halk düşmanı" yaftası asıyorlar. Devrimci şiddet kullanımını "halk düşmanlığı" imiş gibi göstermeye çalışıyorlar. Halk düşmanlığı, halk üzerine kendi faşist hükümlerini kurarak, her gün on mil - Devamı 11. sayfa

CUNTA YURTDIŞINDA DA "TEMİZLİK" YAPMAK İSTİYOR

Yurt içinde "huzur" ve "sükun"u önemli ölçüde sağladığı düşüncesinde olan cunta; bir süreden beri gözlerini yurtdışındaki devrimci hareketi boğmaya dikti.

Bunun için ilk adımda cunta, vatandaşlık kanununu değiştirerek "devrimci" olarak bildiği bir çok kişiyi vatandaşlıktan çıkardı.

Bu adımla birlikte Hürriyet, Tercüman gibi gazetelerde gürültülü bir "bizden olanlar"; "bizden olmayanlar" kampanyası başlatıldı. Cuntaya karşı olanların "Türk olmadıkları"; "olamayacakları" şeklinde ırkçı demagojilerle yurtdışındaki Türkiyelilerle millî duygularına seslenilerek, devrimciler bu temelde tecrit edilme çalışıldı.

Aynı döneme rastlayan bazı Türk diplomatlarına karşı Ermeni gizli örgütlerin girişildiği iddia edilen suikast olayları da bu kampanyada devrimcilere karşı ırkçılığı körükleyerek ustaca kullanıldı.

İkinci adımda cunta şefleri demec üleri ne demecler vererek, kendilerinin Türkiye'de "anarşiye karşı elde ettikleri başarıları" övdüler ve Batı Avrupa devletlerinin de bu mücadeleyi desteklemesi gerektiğini açıkladılar.

Bu kampanya içinde Mehmet Ali Ağca adlı

azıllı faşist katilin Papa'ya yaptığı suikast, cunta için yeni bir işaret oldu. Cunta şefleri "eğer bu gibi olayların olması istenmiyorsa" "teröre karşı mücadelede" Avrupa devletlerinin de yardımcı olması gerektiğini, "teröristleri" iade etmesi gerektiğini, vs. açıkladılar.

Geçen ay içinde bu kampanya, Uluşu'nun yaptığı basın toplantısı ile de sürdürüldü. Uluşu basın toplantısında şöyle diyor:

"Alınan etkin tedbirler karşısında Türkiye'de barınamayacaklarını anlayan anarşistlerden bazıları, maalesef yurtdışına kaçmış bulunuyor. Bunlar yakından izlenmek ve ülkesinde bulunmaları muhtemel olan devletlere bu konuda devamlı olarak gerekli bilgiler verilmektedir. Bunlar birer siyasi suçlu değil; fakat insan öldürmek veya yaralamak suçlarından aranmakta olan anarşi ve terör unsurlarıdır. Bunların, buldukları ülkeler için de birer tehlike teşkil ettiği şüphesizdir. Bu nedenle, nezdinde girişimde bulunduğumuz ülkelerin müraعاتlarımızı tam olarak değerlendirmeleri şarttır. Aksi takdirde meydana gelebilecek vahim olaylar hem kendileri, hem de biz üzebilir. Konunun insan hak ve hürriyetleri ile veya siyasi suçla hiçbir ilgisi

yoktur. 13 Mayıs 1981 tarihinde katolik aleminin saygın ruhani lideri Papa Jean Paul II 'ye karşı girişilen suikast teşebbüsü bizim için ve bütün insanlık alemi için büyük bir üzüntü kaynağı olmuştur. Teşebbüsü kendisinin her geçen gün biraz daha iyileşerek sağlığına kavuşmasıdır. Bu vesile ile tekrar belirtmek isterim ki; anarşi ve terörle mücadelede bütün dünya devletleri tam bir işbirliği yapmak zorundadır."

Görüldüğü gibi, faşistlerin düzenlediği suikastlar devrimcilere saldırmanın bir aracı olarak kullanılıyor.

Kampanya bu kadarla da kalmıyor. Yurtdışındaki işçilere dönük olarak da çağrılar yapılarak, çevredeki "anarşistlerin" ihbar edilmesi çağruları yapılıyor. Hatta cunta sözcüleri, bazen kendilerini kaybedip, işçilere devrimcilere karşı doğrudan saldırması yönünde çağrılar yapıyor.

Bütün bunlar önümüzdeki dönemde, gerek Türk faşistlerinin provokasyon ve saldırıların; gerekse Batı Avrupa'daki emperyalistlerin Türkiyelilerle devrimcilere karşı saldırılarının artacağına işaretleridir. Bütün ilerici ve devrimciler provokasyon ve saldırılara karşı hazırlıklı olmalı; cuntanın hevesini kursağında bırakmalıdır.

Gün cuntaya ve onun yurtdışındaki uzantılarına karşı mücadele; Gün eylem birliği günüdür.

Hizipçiler ATİF'in 4. Genel Kurulunu Engellemediler!

Devrimciler arasında düşmanlık kıskırtmak devrimcilik değildir!

Bağdat'taki Atom reaktörünün bombalanma + sında seçilen zaman ilginçtir: Bombalanma İsrail'de seçim kampanyasının en yüksek noktasına rastlatılmış, geçmişte "Stern" adlı siyonist çetenin şeflerinden olan bu günkü başbakan Meneham Begin bombalanma olayını seçim propagandası olarak da kullanmıştır.

Olaydan hemen sonra, İsrail dışında herkes bunun saldırgan bir eylem olduğunu "korsanlık olduğunu" söyledi ve İsrail'i kınadı. İsrail ise, burada kendisine karşı kullanılmak üzere atım bombası imal edildiğini öne sürerek davranışını haklı çıkarmaya çalıştı; ve gelecekte de eğer devam ederse Irak'a karşı ve diğer Arap ülkelerine karşı "kendi güvenliğini korumak" için bu tür saldırılara girişeceğini dünyaya meydan okuyarak ilan etti.

Ancak çok saf olanlar, İsrail'in bu eylemi tek başına yürüttüğüne inanabilirler. İsrail, bugün Orta-Doğu'da ABD'nin sağ lam üssü ve onun Orta-Doğu'daki vurucu gücüdür. Irak'a yönelttiği saldırıyı da, ancak ABD'nin izniyle kullanabileceği, en modern tekniğe göre donanmış ABD savaş uçaklarıyla yapmıştır. ABD emperyalistleri ne kadar saldırıyı "korsanlık eylemi" olarak niteleyip, uçakların kendilerinden habersiz kullanıldığını iddia etselerde, mesele Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin önüne geldiği zaman açık tavırlarını koymuşlardır. Onlar, İsrail'e karşı pratik önlemler alınmasını (silah ambargosu vb.) yine "Veto" haklarıyla önlemişlerdir.

ABD emperyalistleri şimdi, İsrail'i ma sum göstermek için her yola baş vuruyorlar. Re. an, verdiği bir demeçte İsrail'in "belki de samimi bir şekilde" Irak'a karşı yönelttiği saldırının "savunma harakati olduğuna inandığını" ve "diğer Orta-Doğu ülkeleri için tehlike teşkil etmediğini" söylemektedir. Ama İsrail başka havadan çalmakta ve başta da belirttiğimiz gibi diğer Arap ülkelerine de saldırı çağını açık alan etmektedir. ABD emperyalistlerinin bu açıklamaları ve silah yardımını devam ettirmeleri İsrail'e cesaret ve güven vermeye devam etmekte, onu daha da saldırganlaştırmaktadır. ABD'nin denetimindeki Arap gericiliği ise, sözden öte İsrail'e fazla bir şey yapamamaktadır. Zaten yapması da düşünülemez.

Siyonist İsrail'in Irak'a karşı giriştiği bu saldırı onu bir kez daha dünya kamu oyu önünde teşhir etmiş, şimdiye kadar onu savunan güçleri bile, onu açıkca savunamaz duruma getirmiştir. Hatta bazı güçler, özellikle de atom reaktörünü yapan Fransız emperyalistleri olmak üzere, ona karşı tavrı almışlardır.

...

HEILBRONN- Baştarafı 5.sayfada

Olaylardan sonra ATİF 4.Genel Kurulu Pforzheim derneğinde devam etti. ATİF'in disiplinlinin tanımayan tüm dernekler ve öncesinden Yönetim Kurulu'nun attığı derneklerin atılması Genel Kurul tarafından onaylandı. Yönetim Kurulu faaliyet raporu okundu. Genel Kurul ATİF'in niteliği üzerine tartıştı ve hizipçi faaliyet mahkum edilerek, bu konularda kararlar alındı. Denetim Kurulu raporu okundu. Yönetim Kurulu akları ve Genel Kurul yeni yönetim organlarını seçerek dağıldı.

Ayrıca bu olaylardan sonra ATİF Genel Kurul delegeleri Yönetim Kurulunun 20 Haziranda Partizan ve Bolşevik Partizan taraftarlarını çağıracağı toplantının durumunu görüştü. Ve bu toplantının yukarıda bahsettiğimiz Partizan siyaseti taraftarlarının sebebiyet verdiği olaylardan hemen sonra olması daha kötü olaylara yol açabileceğinden, toplantının iptal edilmesine karar verildi. Bu her iki tarafa da yazılı olarak bildirildi.

BİRLİK-MÜCADELE- ZAFER
YAĞASIN ATİF / TÖK/YD(ATÖF-BTÖF-FTÖB)

...

POLONYA- Baştarafı 12.sayfada

içinde kendine bağımlı ülkelerin, dışardan bazı malları almasını engellediği, mesela petrol gibi bazı maddeleri kendisi dışardan alarak bunlara dünya piyasasının üstünde bir fiyatla sattığı bilinen bir olaydır. Onlar ne yapsalarda bunun üstünü örtmezler.

Şimdi Polonya'da bazı güçlerin -hangi niyetle olursa olsun- bu gerçeği dile getirmeleri karşısında, işte "biz Polonya'ya yardım ettik" demeleri bir sahtekarlıktır.

Bugün Polonya'yı bir kriz kasıp kavuruyor. Bunun en baş sorumlularından biri Sovyet revizyonistleridir. Ve şimdi Polonya değil ama Polonya'da kendi varlıkları tehlikeye girmiştir. Bunu önlemenin yollarını aramaktadırlar. Olaylar, öyle bir boyut almıştır ki; bunu barışçıl(!) yollarla önlemenin olanağı gün geçtikçe azalmaktadır. Ve şimdi bir işgal için ön şartları hazırlamaktadırlar. Gönderdikleri mektip bunun ifadesidir.

K.Yıldız

MLSPB militanlarından Saner ve Tandoğan dün idam edildi

Faşist cunta bir yandan halkın devrimci örgütlerine saldırılarını sürdürürken; diğer yandan askeri mahkemeler yakalanan devrimciler için idam cezaları kesmeye ve bu cezaları uygulamaya koymaya devam ediyor.

Necdet Adalı, Serdar Soyergin, Erdal Eren'den sonra, faşist cunta iki devrimcinin daha idam ederek kanına girdi. 10 Haziranda Dev-Yol militanlarından olduğu bildirilen Veysel Güney; 25 Haziranda da MLSPB/MLSP/B örgütüne mensup Ahmet Soner ve Ka-dir Tandoğan idam edildi.

6. idam

●Gaziantep'te bir Üsteğmen'i şehit eden bir komiseri de ağır yaralayan terörist Veysel Güney hakkında verilen idam cezası sabaha karşı infaz edildi

GAZİANTEP, (hha) - Gaziantep'te Topçu Üsteğmen Şahin Akkaya'yı şehit eden ve komiser muavini Atilla Çınar'ı ağır yaralayan terörist Veysel Güney hakkında verilen idam cezası bu sabaha karşı infaz edildi.

28 Aralık 1980 günü Gaziantep'in Alileben Mahallesi İncirli Sokak'ta yapılan bir operasyon sırasında "Tealim ol" çağırısına uymamaya gelen Dev-Yol militanı Veysel Güney çatışma sırasında Üsteğmen Şahin Akkaya'yı şehit etmişti. Çatışmada komiser muavini Atilla Çınar'da boynundan ağır yaralanmıştı. Örgüt evinde çıkan silahlı çatışma sonucu yaralı olarak ele geçen terörist Veysel Güney, 6. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nce idam cezasına çarptırılmıştı. (Devamı 10. Sayfada)

Uşak basın artık idam haberlerini büyük manşetlerle vermiyor. Devrimcilerin idam edilmesi günlük, normal olmaları gibi gösterilmeye çalışılarak, halkımız böylesi haberlere alıştırmak isteniyor. Fakat çabaları boşunadır. Halkımız, bağrından çıkan devrimcilerin gerek idam edilerek gerekse sokak ortasında kurşunlanarak katledilmesi ne hiç bir zaman alışmayacak; hakim sınıfların vermeye çalıştığı gözdağı para etmeyecektir. Onların kanlı saltanatı er geç başlarına yıkılacaktır.

HAKİM SINIFLAR ARASINDA DALAŞMALAR ARTIYOR

Faşist cunta Haziran ayı başında şu kararı ilan etti:

" 2324 sayılı temel hukuk düzeni hakkındaki kanunla açıklandığı gibi, istisnaları dışında yürürlükte olan 1961 Anayasasının sıkıyönetimi düzenleyen 124'üncü maddesine göre, gerektiğinde sıkıyönetim süresince bazı hürriyetlerin kısıtlanması ve durdurulması zorunludur.

Bu nedenlerle 12 Eylül Harekatının amaçlarına bir an önce ulaşmasını sağlamak maksadıyla her kademedeki, her türlü siyasi partii faaliyetleri ile birlikte aşağıda açıklanan hususlar yasaklanmıştır.

1- Faaliyetleri yasaklanmış bulunan siyasi partiler ve parti mensupları arasında ki siyasi çekişmelerin sürdürülmesi,

2- 11 Eylül 1980 tarihinde, Parlamento üyesi bulunan siyasi parti mensupları ile her kademedeki siyasi parti yöneticisi ve mensuplarının Türkiye'nin geçmiş veya gelecek siyasi veya hukuki yapısıyla ilgili olarak kendi anlayışları doğrultusunda sözlü veya yazılı beyanda bulunmaları veya ma kale yazmaları ve bu amaçlarla toplantı yapmaları,

3- Sıkıyönetim uygulamalarına ilişkin olarak Sıkıyönetim Komutanlıklarının koyduğu yasakların ve aldığı kararların herhangi bir şekilde tartışılması,

4- Kamu davası açılıncaya kadar haklarında soruşturma ve kovuşturma yapılan siyasi parti, işçi teşekkülleri, meslek kuruluşları, dernek ve siyasi kişilerle ilgi

li olarak kamuoyunu yanıltıcı ve ilgilileri etkileyici yazı yazmak, sözlü veya yazılı beyanda bulunmak, yorumlar yapmak,

5- Açılan kamu davalarında verilecek mahkumiyet veya beraat kararları kesinleşinceye kadar ilgilileri suçlayıcı veya savunucu herhangi bir yorum ve yayında bulunmak (sadece açık cereyan eden duruşma safhaları doğru olmak şartıyla tam yahut özet olarak yayınlanabilir.)

6- Bu karar ile konulan yasalara uymayanlar hakkında, fiilleri başka bir suç oluştursa dahi, ayrıca 1402 sayılı Sıkıyönetim kanununun 16'ncı maddesi uyarınca yasal işlem yapılacaktır. "

Görüldüğü gibi cunta, hakim sınıfların siyasi partilerinden gelen eleştirilere karşı da bir tek yol biliyor:Kararname ile susturmak, susmayı cezalandırmak. Cuntanın bu kararı hakim sınıfların kendi içindeki dalaşmanın sertleştiğinin bir ifadesidir. Cunta elindeki tüm imkanları kullanarak bu çekişmelerin kamu oyuna yansımalarını giderek daha da sertleşmesini engellemeye çalışıyor. Ancak bu kararname, hakim sınıflar içinde- en azından hakim sınıfların siyasi partilerde toplanan siyasi kadrolarının önemli bir bölümü içinde - hoşnutsuzluk yaratacak uzun süreçte cuntanın tecritini hızlandıracaktır. İlk bakışta cuntanın çok sağlam olduğu izlenimini bırakan bu karar, gerçekte onun kofluğunun bir ifadesidir.

A.Topçu

ÇORUM KATLIAMI CEZASIZ KALMAYACAKTIR

5 Temmuz, faşist hakim sınıfların giriştiği Çorum katliamının birinci yıldönümüdür. 1980 yılının Temmuz ayında faşistler kitle katliamlarına Çorum katliamını da eklediler. Çorum'da işçilerin, emekçilerin üzerine azgınca saldırdılar, onlar-

emekçi hunharca katledildi; evler yıkıldı. Yüzlerce Çorumlu, Çorum'u terketmeye zorlandı.

Hakim sınıflar Kahraman Maraş katliamında olduğu gibi Çorumda da halkın dini duygularını kendilerine alet etmeye kalkıştılar. Din ve mezhep çelişmesini körükleyerek; alevi mezhebinden emekçiler aleyhinde suni mezhebenden olanları kışkırtmışlardı. Halkımızı bölerek, sınıf mücadelesini gözlerden gizlemek isteyen faşist hakim sınıflar; Çorum'da "cami bombalandı" diyerek kışkırtıcılığa başlamışlardı.

Fakat onların bu sahtekarlıkları iyi bilinmektedir. Bu çatışma, mezhep çatışması değil; sınıf mücadelesidir. Bu sınıf mücadelesinin bir tarafında işçi sınıfı başta olmak üzere tüm emekçiler; diğer tarafında ise emperyalistler ve onların eli kanlı uşakları vardır.

Bizler, bu kıyasıya sınıf mücadelesi içinde, tüm katliamların olduğu gibi Çorum katliamının da gerçek sorumlusunun kim olduğunu biliyoruz. Bunların sorumlusu komrador patron ağa devletidir. Ve bu sorumlulardan mutlaka hesap sorulacak; faşist katliamların hiçbirisi cezasız kalmayacaktır !

Hizipçiler ATİF'in 4. Genel Kurulunu Engellemediler !

Devrimciler arasında düşmanlık kışkırtmak devrimcilik değildir !

ATİF 4.Genel Kurulu, 18-19 Haziranda Pforzheim Türkiyeli İşçileri Derneği lokalinde yapıldı. Heilbronn'da yapılması planlanan Genel Kurulu, hizipçilerin provoke etmesi sonucu, Genel Kurulun kararlaştırılan yerde yapılma imkanı kalmamıştı.

Hizipçilerin Genel Kurulu provoke eylemleri ile ilgili olarak ATİF'in bildirisini aşağıda olduğu gibi aktardık. Ayrıca bu sayımızda ATİF Genel Kurulunda alınan kararlara; Genel Kurula çeşitli örgütlerin sunmuş olduğu mesajlara ve Augsburg Komitesinin Genel Kurula sunduğu rapora yer verdik.

Devrimciler, İşçi arkadaşlar,

ATİF'in 4. Genel Kurulu, ATİF içindeki hizipçi faaliyetin engelleme çabalarına rağmen yapıldı. 18 Haziran'da Heilbronn Kültür Derneği lokalinde toplanan Genel Kurulumuz, daha başlangıcında hizipçi faaliyete mensup 200 e yakın sempatizan kitlenin şimdi "halk savaşını" B. Almanya'da devrimcilere karşı yürütmeye kalkan bazı "önder"lerin! provokasyonu sonucu saldırısına uğradı.

Bu fiili saldırı sonucu kongre salonu önemli ölçüde tahribata uğradı. Binlerce marklık zarar verildi. Birçok arkadaşımız yaralandı. Olaya polis müdahale etti. Bu saldırıda devrimcilerin tavrı; soğukkanlılıklarını korumak, kavgayı genişletmemek, meydana kavgasını engellemeye çalışmak oldu. Hizipçi şeflerin tavrı ise kavgayı kışkırtma tavrı oldu. Hizipçiler, kendi aralarına çektikleri birkaç arkadaşımıza faşistlere saldırır gibi saldırdılar.

Genel Kurulumuz bu olaydan sonra Pforzheim Türkiyeli İşçiler Derneği lokalinde devam etmek zorunda kaldı. Genel Kurulumuz eski Yönetim Kurulunun faaliyetini akladı, hizipçi faaliyetin tüm derneklerini ATİF'den temizledi. Yeni çalışma dönemi için kararlar aldı, yeni yönetici organlarını seçti.

Değerli arkadaşlar,
ATİF 4. Genel Kurulunun zaferle sonuçlanması ne kadar sevindirici bir olaysa, Hizipçi faaliyetin Kongreye saldırısı ve bu saldırının sonucu hizipçi faaliyetin peşinden giden sempatizan kitle ile, ATİF sempatizan kitlesi arasında düşmanlık sokulması da o kadar üzücü ve düşündürücüdür!

Hizipçi faaliyetin Şubat 1981 den itibaren dedikodu, karalama, gasp, sabote ve şantaj yöntemleriyle başlayıp, bugün fiili saldırıya kadar varan faaliyetleri özünde her ne pahasına olursa olsun ATİF'i ele geçirme ve kendileriyle aynı görüşleri paylaşmayan ATİF YK. ile onu destekleyen dernekleri tasfiye faaliyetidir.

Onlar bu tasfiye faaliyetinde kendilerini o derece haklı kabul ediyorlar ki; Onlar, ATİF YK'na ve ATİF içindeki diğer aktif arkadaşlara karşı istedikleri karalamaları, dedikodu ve iftiraları yapabilirler, ama ATİF YK. onların bu dedikodularını belgelere dayanarak çürütmeye kalkışamaz.

Onlar, ATİF in evraklarına, gelirlerine, ATİF üyesi derneklerin demirbaşlarına, ATİF üyesi kişilerin şahsi eşyalarına, ATİF'le dost teşkilatların eşyalarına el koyabilirler, ATİF YK'nun tespit ettiği eylemleri sabote edebilirler, kendi kendilerini yetkili kabul edebilirler ama ATİF Yönetim Kurulu bu karşı-devrimci eylemlerin faillerini ATİF'ten temizleyemez, ATİF Yönetim Kurulu, ATİF adına bildiri ve gazete çıkartamaz, ATİF YK. disiplini geçerli olamaz.

Onlar çıkardıkları bildirimlerde B. Alman Emperyalizmini, Amerikan emperyalizminin bir uzantısı gibi gösterebilirler (1 Mayıs bildirisini). ATİF'in militan geleceğini karalar ve açıkça sağa çark ederler (Sahte Mücadele sayı 56, Kiel olayları ile ilgili ilave). Dev-Yol'la birlikte da gittikleri bildiride Ermeni Gizli örgütlerinin yaptığı iddia edilen Konsoloslara öldürme eylemlerinin arkasında hiçbir kanıt yokken CIA'nın faşist cuntasının olduğunu iddia edebilmektedirler. Bütün bunlara rağmen ATİF'in programını çiğneyen kendileri değil ATİF YK'dur.

Onlar, bütün bu faaliyetlerinin sonunda ATİF YK'nun Genel Kurul delegelerle yapacağı, borçlarını ödemeyen dernekler kongreye katılmayacaktır, çağrısını bildikleri halde, kendileri ATİF YK'nun ATİF'i temsil etmediğini söyleyip ayrı bir bölücü Genel Kurulu ilan ettikleri halde, 200 e yakın bir kitleyle Genel Kurulumuza silahlı olarak geldikleri, borçlarını ödemeyi reddettikleri ve birkaç gün önce Ulm Derneğinin Genel Kurulunda olay çıkarttıkları,

bir gün önce Pforzheim'da bir düğünü engellemeye çalıştıkları halde, onların topluca Genel Kurul salonuna alınmalarını adeta bir suçtur! Onlardan Genel Kurula katılabilmeleri için borçları talep etmek borçlarını ödemeyenleri Genel Kurula katmak bir suçtur!

Yani sözün kısası onlar için her şey mübahdır! Ama ATİF YK. ne yaparsa yapsın haksızlıktır!

Arkadaşlar, bu mantık "biz güçlüyüz, onun için haklıyız" mantığıdır. Bu mantık devrimci sorumluluk ve devrimciler arasındaki ilişkiler yerine orman kanununu geçirmektedir.

Tüm devrimciler;
Bugün devrimcilerin kendi arasında, birbirine karşı şiddet uygulaması kime yarar? Bunu hepimiz kendimize sormak ve devrimciliğin bize yüklediği sorumluluğun bilincinde hareket etmek zorundayız.

Devrimciler arasında şiddet:
-Devrimcileri zayıflatır, kitlelerden tecrit eder!

-Faşist Komprador patron-ağa devleti nin eline demagoji malzemesi verir, onları güçlendirir.

-Batı Almanya'da zaten ilerici devrimci örgütleri yasaklamak için fırsat kollayan; özellikle ATİF'e her fırsatta saldırıran B. Alman emperyalizminin ekmeğine yağ sürer!

-Devrimcilere karşı düzenlenen provokasyon ve saldırı eylemi emperyalizme ve her türlü gericiliğe hizmet eden karşı-devrimci eylemlerdir!

Bu eylemlerin düzenleyicilerini ve bu eylemlere katılanları teşhir ve tecrit bütün devrimcilerin görevidir.

Bizler; bize saldırıldığı halde; elimizden geldiğince ve büyük bir sabırla fiili saldırılara karşı, saldırı ile karşılık vermedik. Aramızdaki sorunların üzerine ideolojik-siyasi tartışma yolunu tuttuk.

Provokatörce eylemlere "intikam" hırsı ile cevap vermedik. Bunu hiç kimse bizim "zayıflığımız"a, "korkumuz"a vs. bağlamasın. Bizler; eğer bu saldırılara karşı, saldırı ile cevap vermedi isek, bunun sebebi duyduğumuz devrimci sorumluluktur. Provokasyon eylemleri düzenleyenleri, bu eylemlerin başını çekenleri bir kez daha uyarıyoruz!

Yaptığınız provokasyonlardan doğan her olayın ve bütün sonuçlarının sorumluluğu size ait olacaktır!

Devrimcilere karşı yürüttüğünüz provokatif eylemlerden vaz geçin! Gücünüzü, enerjinizi devrimcilere karşı değil; faşistlere karşı mücadeleye harcayın!

Partizan saflarında bulunan devrimciler;
Devrimciler arasında düşmanlık kışkırtılmasına karşı çıkın! Bu gibi karşı-devrimci eylemlere katılmayı reddedin.

Tüm devrimciler;
Provokasyona karşı çıkın. Bugün devrimcilerin en çok ihtiyacı olan eylem birliğinin yerine düşmanlığı geçirenleri mahkum edin!

Tüm ATİF'li Devrimciler;
Provokasyon ortamında; provokasyonlara karşı dikkatli ve uyanık olun. Provokatörlere verilecek en iyi cevap; onları mümkün olan en geniş çevrede teşhir ve tecrit etmektir. Uzun süreçte provokasyonu boşa çıkarmanın tek yolu budur!

PROVOKASYONLAR VE FİİLİ SALDIRILAR B. ALMANYA'DA ATİF'İ VE DEVRİMCİLERİ YILDIRAZMAZ!

YAŞASIN ATİF 4. GENEL KURULU!
BİRLİK MÜCADELE ZAFERİ, YAŞASIN ATİF!

kararlar

ATİF İÇİNDE ORTAYA ÇIKAN HİZİPÇİ FAALİYETİ MAHKUM EDELİM!

Bu zamana kadar ATİF içinde örgütlü bir takım arkadaşlar 17 Şubat 1981 tarihinden itibaren "Teşkilat malını güvence altına alıyoruz" gerekçesiyle ATİF'in, üye derneklerinin, iyi ilişkide bulunduğu teşkilatların ve ATİF üyesi tek tek kişilerin eşyalarına el koymuşlardır. ATİF yönetim kurulu tarafından organize edilen eylemleri baltalamış, şimdiye kadar ATİF'e önderlik eden ATİF'in mücadelesinde zaferle ilerlemesinde tayin edici katkıları olan önder ve aktif arkadaşlara dedikodu temelinde seviyesizce saldırmış, onlara karşı rezilce güvensizlik yaymış ve kendi kendini yetkili kabul ederek ATİF Yönetim Kuruluna başkaldırılmış, kararlarına uymaz ve disiplinini tanımaz olmuşlardır. Böylece ATİF'in Demokratik Merkezîyetçilik ilkelerini çiğnemiş, teşkilatımızın irade

ve eylem birliğini bozmuşlardır. Bununla da kalmayarak kendilerini ATİF ilan etmiş, derneklere kendi disiplinlerini tanımları için çağırı yapmışlardır. Bu arkadaşlar ATİF'in şimdiye kadarki geleneklerini alt-üst etmiş, demokratik merkezîyetçilik kuralları üzerinden ATİF'in üye ve sempatizan derneklarine ve sempatizan komitelerine görüşlerini açıklama imkanı olduğu halde bu yolu seçmemiş, hatta ATİF'in Nisan ortasında yapılması düşünülen Genel Kurulunu dahi gözönüne almamış; tam tersine "el koyma eylemleri", "ATİF yönetim kurulunun organize ettiği eylemleri baltalama", "dedikodu ve karalama" yöntemiyle ATİF'i ele geçirmeye çalışmışlardır.

ATİF'e görüşlerini hakim kılmanın ve onu böylelikle ele geçirmenin yolu ve yöntemi bu değildir.

ATİF içinde ayrı düşünen herkesin demokratik merkezîyetçilik ilkelerine uymak ayrı düşündüğü görüşlerini ATİF'e yayma imkanı vardır. Bu yolu tutmayan arkadaşların tuttuğu yol hizipçi ve bölücü bir yol; yürüttüğü faaliyet hizipçi bir faaliyettir.

Bu hizipçi faaliyetin haklı ve meşru hiçbir yanı yoktur.

4. Genel Kurul ATİF içinde ortaya çıkan bu faaliyeti hizipçi bir faaliyet olarak mahkum eder.

ATİF'İN NİTELİĞİ ÜZERİNE

Bilindiği gibi ATİF kurulduğundan bugüne kadar olan toplantı ve kongrelerinde, Gazete ve çeşitli yayınlarında kendisinin ekonomik ve demokratik bir kitle teşkilatı olduğunu çeşitli defalar açıklamıştı. Ve buna bağlı olarak da kendisinin mesleki bir teşkilat olduğu sonucuna varmıştı. Herşeyden önce ekonomi mücadelesi ücret mücadelesidir, bu mücadeleyi pratik olarak ancak bu mücadelenin doğrudan araçları olan sendikalar yürütebilir. İşçileri veya diğer emekçi sınıfları meslek gruplarına göre örgütler, ücret mücadelesi içinde onları siyasi olarak eğitmeye çalışır, siyasi mücadeleye hazırlar. Ancak ücret mücadelesi veren örgütün temel görevi bir meslek grubunu veya bir işkolunda çalışan işçileri örgütlemek ve onların çıkarlarını savunmaktır.

Herşeyden önce ATİF'in 5 yıllık pratiği kendisinin ekonomik ve mesleki bir teşkilat olduğu tespitiyle çalışmaktadır. ATİF'in kurulduğundan bu yana yaptığı tüm çalışmalarında kendisinin ekonomik ve mesleki bir teşkilat olmadığı sonucu çıkmaktadır. ATİF bu zamana kadarki çalışmaları sırasında sürekli olarak Komprador patron-ağa Devletinin faşist diktatörlüğünü teşhir etmiş, işçilere ve emekçilere kurtuluşlarının Demokratik Halk Devrimiyle olacağını propagandasını yapmış ve bu doğrultuda örgütlenmeye gitmiştir.

Milli zulme karşı çıkmış, Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkını savunmuştur. İşçi sınıfının Enternasyonal dayanışmasını savunmuş, Batı Alman emperyalizmini teşhir etmiştir.

Tek tek meslek gruplarının değil, İşçi sınıfının ve emekçilerin bir bütününün çıkarlarını savunmuştur.

Tüm bunlardan çıkan sonuç: ATİF'in Ekonomik değil ancak Demokratik bir teşkilat olduğudur.

ATİF anti-faşist anti-emperyalist siyaset güden yurtdışındaki her meslekten demokrat ve devrimcilerin militan bir örgütüdür.

Öyleyse ATİF 4. Genel Kurulu ATİF'e bağlı derneklerin tüzüklerinin; derneklere her meslekten Türkiyeli demokrat devrimcinin üye olabileceği, ATİF tüzüğünde, ATİF'e sadece B. Almanya'daki Türkiyeli derneklerin üye olabileceği şeklinde düzeltilmesi gerektiğini açıklar.

IMPRESSUM

V.i.S.d.P.: B.Stralucke
Mainzerstr. 32
6090 Rüsselsheim
Banka Hesap Nr.: 294977500
Dresdener Bank/Frankfurt
Bankleitzahl 500 80000

Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr.159
1 Berlin 62

AMLP

TELGRAF:

ATIF KONGRESİNE EN SICAK MÜCADELE SELAMLARI. EMPERYALİZME ve OPÖRTÜNİZME KARŞI BİRLİK, MÜCADELE, ZAFER: ATIF'LE DAYANIŞMA - MIZDAN EMİN OLUN!

AMLP, FRANZ STROBL VIYANA, 19.6.1981

AKIMA KARŞI

ATIF Kongresine, Heilbronn, Haziran 81

Arkadaşlar, Yoldaşlar, "Akıma Karşı" örgütü, size, şimdi toplanmakta olan Kongreden dolayı mücadeleyi selamlarını iletir!

Hiçbir baskı ile mücadeleyi çizgisinden caydırılmayacak ATIF'in anti-emperyalist anti-faşist konumuyla aynı anlayışta olduğumuzu dile getiririz.

Bunu özellikle, çeşitli güçlerin Batı Alman emperyalizminden kaynaklanan tehlikeyi küçümsemeye ya da son tahlilde tamamen inkar etmeye çabaladıkları Batı Almanya'daki bugünkü ortamda önemli görüyoruz. "Süper güçler Teorisinin" moda olduğu bu anda, ATIF böyle bir oportünizmi kabul etmedi.

Bizim de bizzat görebildiğimiz gibi, son dönemlerde ATIF'in disiplinine uymak istemeyen güçler vardı, doğal olarak için de çeşitli devrimci akımların olabileceği ATIF gibi bir kitle örgütünde devrimci bir disiplin gereklidir ve biz ATIF'in ve onun Yönetim Kurulunun, ATIF'in disiplini ve birliğini korumak için aldığı kararları en enerjik bir şekilde destekliyoruz.

ATIF, ayrıca Türkiye'deki faşizme karşı tavrı ve mücadelesi ile diğer örgütlerden ayrılmaktadır. Daha şimdiki askeri iktidara geçmeden faşist sisteme ilgili hiçbir hayal yaymayan ATIF, bugün de sözde bir parlamentarizme dönüşün Türkiye'deki faşist sistemde hiçbir şey değişirmeyeceğini, aksine Türkiye halkı için tek çıkar yolun Halk demokrasisi için mücadele olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

BATI ALMAN EMPERYALİZMİNE ÖLÜM!

TÜRKİYE'DEKİ FAŞİZME ÖLÜM!

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!

AKIMA KARŞI Frankfurt 19.6.81

PEYKAR SEMPATİZANLARI

İRANLI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ, PEYKAR SEMPATİZANLARI (Batı Almanya-Batı Berlin)

İranlı Öğrenciler Birliği, PEYKAR sempatiyanları (Batı Almanya-Batı Berlin) ATIF 4. Genel Kuruluna bir mesaj göndermiştir.

"Biz, U.I.S. (İranlı Öğrenciler Birliği), Peykar sempatiyanları, size, devrimci işçilere en yürekten selamlarımızı gönderir ve sizlere ATIF'in 4. Kongresinde başarılar dileriz" diye başlayan mesaj devamla İran'daki durumu anlatmaktadır.

"Gerçek bir komünist işçi partisinin olmaması" dolayısıyla iktidarı liberal burjuvazinin ve daha sonra kurulan İslamcı Cumhuriyet Partisi'nin ele geçirdiğini ve halka ihanet ettiğini belirten Mesaj, İslam hükümetinin iktidarı ele geçirmesinden sonra, halkın mücadele içinde ettiği kazanımlara yöneldiğini, devrimci güçlerin zindana atıldığını, katledildiğini ve işkenceye tabi tutulduğunu dile getirmektedir.

Halk üzerindeki baskılara değindikten sonra Mesaj, bugün İran'da başta Kürtler olmak üzere ulusal azınlıklara karşı baskı ve katliam politikasının uygulandığını; İran ve Irak arasındaki gerici savaşın kitleleri yoksulluğa ve sefaletle ittiğini ve bu savaşın İran'ın emperyalizme olan bağlılığını artırdığını belirtmektedir.

"Bütün bu eylemlerde, sosyal emperyalizmin 5. kolu olan revizyonist örgütlerin hükümet ajanı olarak ona büyük yardımlar gösterdiğini" belirten Mesaj, bugün İran'da "Ben-i Sadr'ın temsil ettiği Liberal burjuvazinin" "üç dünyacılar tarafından desteklendiğini, ama bunun özünde İran hakim sınıflarının "halka karşı hangi metodla gidecekleri" konusunda anlaşamama olduğunu ifade etmektedir.

Mesajın son bölümünde Türkiye'deki duruma değinilmekte ve faşist cuntanın bütün çabalarına rağmen halkın direnişini kıramayacağını belirten Peykar sempatiyanları mesajlarına,

"Biz İranlı Öğrenciler Birliği Peykar sempatiyanları, sizleri emperyalizme, faşizme ve gericiliğe karşı mücadelenizde destekliyoruz ve Türkiye halklarının sınıf mücadelesinden zaferle çıkacağına inanıyoruz", diye son vermektedirler.

Değerli arkadaşlar, yoldaşlar, İngiltere Kıbrıslı Türk Öğrenciler Federasyonu (İKTÖF) ve Kıbrıslı İşçiler Birliği-Örgütlenme Komitesi (KİB/ÖK) adına hepimizi devrimci bir saygıyla selamlar, 4. Genel Kurulunuzun Türkiye halkının işçi sınıfı önderliğinde yürütmekte olduğu bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde ileri atılmış bir adım olmasını dilerim.

Arkadaşlar, Bugün dünyada Büyük Ekim Sosyalist Devriminden sonra emperyalistlerin bir bütün olarak, siyasi ve ekonomik alanda her geçen gün buhrana girmeleri, beraberinde dünya halklarına baskı ve zulümlerini bir o kadar daha yoğunlaştırmalarını getirdi. Böylelikle dünyamız 1. emperyalist paylaşım savaşından sonra, 2. bir paylaşım savaşına daha sokuldu. Bugün emperyalistler, Stalin'in deyişiyle "ekonomilerine yama koyabilmeleri için" bir bütün olarak 3. bir emperyalist savaş hazırlığı içerisinde. Bu hazırlıklar başta uluslararası işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilenleri bir o kadar daha yıkıma uğratmakta, "demokrasi" havarisi kesilen emperyalistleri iç faşistleşmeye götürmekle birlikte cephe gerilerini hazırlama çağrıları adı altında genelde tüm dünya proletaryasının ve ezilen halkların, öznelde de kendi proletaryalarının kin ve nefretlerini bilemekte.

Emperyalizmin genel olarak durumu bu iken, dünyanın kaynakları bölgesinin merkezinde olan ülkemiz Kıbrıs, emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin Orta-Doğu'daki çıkar dalaşmalarında stratejik hayati bir öneme sahiptir.

Buna bağlı olarak halkımız 1958'den 1974'e kadar haksız savaşlarda inletilmiş, birbirine kırdırılmıştır. Son olarakta 1974 faşist 15 Temmuz darbesi ile bunu faşist işgal hareketi izledi. Ülkemiz bugün suni olarak ikiye bölünmüş; ada tamamıyla bir NATO üssü haline getirilmiştir. Halkımız üzerinde her geçen gün baskı ve sömürü politikasını yoğunlaştıran hakim sınıflar, işçi sınıfımızın kendiliğinden gelişen grevlerine azgınca saldırmakta; sarı sendikalar ile grevleri satın almaktadırlar.

Ülkemizde devrimci mücadelenin zayıflığı ve dünya komünist hareketi içinde modern revizyonizme karşı yeterli bir mücadele yürütülmemesi ile birlikte bugün ülkemizde modern revizyonist AKEL ve CTP klikleri halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini içten baltalamaya, mücadeleyi satmaya çalışmaktadırlar. Çözüm olarak bizzat sosyal emperyalistlerin de içinde olacağı, emperyalist çözüm planlarını halkımıza önermektedirler.

Bu köpekler ülkemizde emperyalizmin çanak yalayıcıları azıllı faşistler olan geçmişte Makarios, bugün ise onun takipçileri ile Denktas'a alkış tutmakta, Denktas ile milliyetçilik yarışını yapmakta, CTP'li sosyal faşistler Denktas'ın yeterince Türk bayrağına sahip çıkmadığı suçlamalarını getirmekte, "şanlı" Türk bayrağının yeterince propandasının yapılmadığını söylemektedirler.

Fakat bu köpekler, Kıbrıs proletaryasının, kendi öz partisi ve onun bayrağı altında birleştiği zaman kaçacak delik aramaya başlamalıdır.

Ülkemizde durum bu iken Türkiye'de de durum bundan hiç farksızdır.

Bugün Türkiye halkı, üçüncü kez askeri faşist cuntayı sahnede buluyor. Emperyalist uşağı Türk hakim sınıflarının bu tür taktikleri ilk değildir. Onlar Türkiye'de halkın mücadelesini bastırabilmek için bu tür oyunlara başvuruyorlar. Sınıf mücadele sine geçici de olsa bastırabiliyorlar. Sınıf mücadelesini "geriletme"le birlikte, kendi ekonomilerini süngü zoru ve emperyalistlerin kredileriyle yamalayabiliyorlar. Devrimcilerin, hakim sınıfların bu oyunlarından dersler çıkarması gerekir. Mesela 1960 ve 71 faşist cuntaları ilk planda devrimciler ile birlikte demokrat ve yurtsever kitleleri hedef alması 1960 ve 71 cuntalarının kamu oyuna erken teşhirini beraberinde getiriyordu. Fakat Türk hakim sınıfları bu iki deneyden kendilerine göre iyi dersler çıkarmış olacaklar ki; 80 faşist cuntası, ilk planda sınıf mücadelesini veren devrimci teşkilatları akılları sıra "aşağı indirmeye" çalıştılar. Bunda belli oranda da başarılı olabildiler. Yurtsever ve demokrat kitlelere saldırıyı ikinci plana aldılar.

Tam da bu anlamda bugün devrimci teşkilatların eylem birliği önemini bir o kadar daha artırmıştır.

Almanya'daki işçilerin tek demokratik kitle teşkilatı ATIF, devrimci sorumluluğunun bilincinde olarak, Türkiye halkının işçi sınıfı önderliğinde yürütmekte olduğu bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde bugüne kadar üzerine düşeni yaptığı inancındayız.

Bugün ATIF içinde bu mücadeleye darbe indirici hizipçi bir faaliyetin çıkması, ATIF'in demokratik merkezîyetçilik ilkele-

Bizler Landshut ve çevresi Türkiyeli İşçi Gençlik Derneği olarak ATIF'in 4. Genel Kurulunu devrimci bir coşkuyla selamlıyoruz.

Arkadaşlar, yoldaşlar, Sınıf mücadelesi keskinleştikçe saflar daha da belirginleşiyor. Aynalar aynı yerde, ayrılar ayrı yerde toplanmaya başlıyorlar, yani bugünkü durumda demokratlar, devrimciler, ilerici ve tüm emekçiler Almanya'da anti-faşist anti-emperyalist bir örgüt olan ATIF içinde örgütleniyorlar. ATIF'e düşman gruplar ve bizim hizipçiler ayrı örgütlenmeye ve hatta ATIF'i ele geçirebilmek için burjuva mahkemelerine baş vuracak kadar zavallılaşıyorlar.

Arkadaşlar, Türkiye'de 12 Eylül paşaları, devrimcilere azgınca saldırıyorlar. Faşist paşalar şimdiki durumda geçici bir zafer kazanmış durumdadır. Kitle halinde katliamlar, yarğlamalar devam ediyor. Yüzlerce devrimcinin idamı isteniyor. Yurtdışındaki devrimciler de saldırılara devam ediyor. ATIF katilme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Çeşitli ülkelerde sınıf mücadeleleri gelişiyor. Bugünkü görev, sınıf mücadelesine atılmaktır. Bugünkü görev Batı Alman emperyalizmine karşı mücadele etmektir. Bugünkü görev, askeri faşist cuntaya karşı Türkiye halkına omuz vermektir. Bugünkü görev, emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadele etmektir.

ATIF'in saflarında yerini alan tüm üye ve sempatiyan dernekler, ATIF içinde çıkan hizibi mahkum etmelidir. Bugün hizibe karşı mücadele diğer mücadelelere bağlı olarak ele alınmalıdır.

Arkadaşlar, yoldaşlar, Bizler, sempatiyan dernek olarak hizibi mahkum ediyoruz. Derneğimizde bir hizipçinin bile çıkması önemli bir başarıdır.

Askeri cuntanın gelmesi dernek üyelerinin bir kısmını etkiledi. Bunlar korkudan bir daha derneğe uğramaz oldular. Buna rağmen bizler mücadelemize devam ediyoruz. Ayda bir seminer veriyoruz. Her ay 30 MÜCADELE gazetesini satıyoruz. ATIF'in eylemlerine katılıyoruz. Derneğin çalışmalarından rahatsız olanlar bize karşı bir kampanya açmış bulunmaktadırlar. İmza toplayarak güya bizi yurtdışı ettirmek istiyorlar. Bunlar yanılıyorlar. Onların kampanyalarını başlarına yıkacağız.

Bizler sempatiyan dernek olarak ATIF'in yeni siyasetini benimsiyoruz. ATIF'e tüm mücadelesinde başarılar diliyoruz. BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER! YAŞASIN ATIF! 18/6/1981

rinin çiğnenmesi, ATIF içindeki devrimcileri yıldarmamalı aksine bilemelidir. Türkiye halkının, devrimcilerinin somut görevlerinin başında gelen cuntayı teşhirin yanında, cuntaya karşı mücadeleleri ile birlikte bugün başta gelen görevlerden birisi de ATIF içinde dedikodu ve karalama temeline ortaya çıkan hizipçi faaliyete karşı siyasi ve ideolojik olarak doğrulara ve gerçeklere dayanarak bu faaliyeti teşhir etmektir.

Hizipçi faaliyetin ortaya çıkışından bu yana, Kıbrıslı devrimciler olarak bu faaliyetten belli dersler çıkarmak mümkün. Bizlere en önemlilerinden biri, düne kadar siyasi görüşlerini açıkça söylemekten kaçınan kişilerin, fırsat ele geçtiğinde art niyetlerini eyleme dönüştürmeleridir.

Arkadaşlar, Hizipçilerin ortaya çıkışı konusunda durum bu iken, belgelere ve gerçeklere dayanarak, bu fırsatçılığın nasıl ortaya çıktığını ve gelecekte de hangi şartlarda çıkabileceğini araştırmak, somut olarak her sınıf devrimcinin yapması gereken görevlerden biridir.

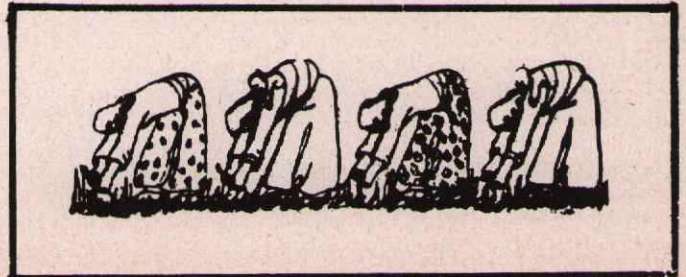
Biz inanıyoruz ki; ATIF içerisindeki demokratlar devrimciler, Türkiye halkının önünde duran tüm engelleri ve onun yolunu karatanları yerle bir etmekte olduğu gibi bu hizip hareketini de tarihin çöplüğüne atacaktır.

KAHROLSUN EMPERYALİZM- SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK!

YAŞASIN ATIF- TÖK/YD- İKTÖF- KİB/ÖK!

YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

18/6/1981

HEILBRONN OLAYLARININ SORUMLULARI KİMLERDİR ?

Tüm devrimci, demokratların bildiği gibi ATİF Yönetim Kurulu(YK) , 18-19-20 Haziran'da ATİF 4. Genel Kurulunun Heilbronn'da yapılacağını, gerek MÜCADELE Sayı:57 de gerekse, bütün üye derneklere ve sempatican dernek ve komitelere çağrı yaparak duyuru - muştı. Fakat Genel Kurul planlandığı gibi geçmedi. Bilindiği gibi; daha ilk gün 18 Haziranda Heilbronn dernek lokalinin önünde de çıkan olaylar sonucu Genel Kurul Pforzheim'da yapılmak zorunda kaldı.

Bu olayla ilgili olarak, ATİF içinde çekişme, oldukça ağır zararlar veren hizipçi faaliyetin ortaya çıkışını ve bugüne kadar olan gelişimini bir gözden geçireceğiz. Böylece hizipçilerin ne yapmak istediği ve Heilbronn olaylarının sorumlusunun kim olduğu da ortaya çıkacaktır.

Hizipçi faaliyeti 17 Şubat 1981 de ortaya çıktı. Oysa 16 Şubat'a kadar ATİF içinde herşey yolundaydı ve hizipçiler tarafından, o güne kadar ATİF YK na hiç bir türlü eleştiri getirilmemişti.

17 Şubat'ta YK, "Tüzüğü, programı çiğnemiş" "meşruluğunu yitirmiş" oldu. Ve hizipçiler tozu dumana katıp derneklerin demirbaşlarına el koymadan tutun, kişilerin özel eşyalarına "halk adına" elkoymaya kadar gayet devrimci (!) eylemlere giriştiler.

ATİF YK adına ilkönce başkan, hizipçilere bu eylemlerinin doğru olmadığını bu tür eylemlere son vermelerini ve devrimci kurullar içinde sorunların halledilmesini önerdiyse de "kahramanlar" eylemlerine devam ettiler. Ve ATİF başkanı, hizipçilerin bu tavırlarını uyaran bildiri ve genelgeler yayınlandı. (Bkz. MÜCADELE Sayı:55)

Fakat hizipçiler bu eylemlerinin yanında çeşitli dedikodu ve iftiralar sadece ATİF YK na ve bize değil; genelde tüm devrimcilere ağır zarar verdi. Bütün uyarılara rağmen hizipçiler, çıkartma, işgal, dedikodu ve komplocu yöntemlerle dernekleri ele geçirmeye kalkmaktaydılar. ATİF YK nun disiplinini tanımadıklarını açıkça ilan ettiler. Ve "tozu dumana katan hizipçiler ne olursa olsun ATİF'i hemen ele geçirmeliydiler. Yönetim Kurulunu Genel Kurul yapmaya çağırdılar.

21-22 Martta ATİF YK Genel Kurul çağrısını ve hizipçi faaliyete katılan dernekin durumunu görüştü. Ve hizipçilere "Genel Kurul çağırılmaya hakları olduğunu ancak ilk önce kendi yaptıklarının ATİF üyeliği ile demokratik merkezîyetçilik ile bağdaşmadığı konusunda hesap vermesi gerektiğini bildirdi. Kısaca "bir başkasına tüzüğe, programa uymadın derken kendini de görmelisin" dedi. Ayrıca hizipçi faaliyetlere katılan derneklere kendilerini savunmalarını için yazı gönderdi.

ATİF'i derhal ele geçirmek isteyen hizipçilerin bütün bunlar işine gelmedi. Hizipçi faaliyet içinde bulunan dernekler "ATİF YK nu tanımadıklarını, onu meşru görmediklerini bildirdiler ve derhal 4 dernek imzasıyla Batı Alman emperyalist kurumlarına baş vurarak resmi kanallardan! ATİF YK nu Genel Kurula çağırdılar.

ATİF YK, Genel Kurulu daha geç yapmayı planlıyordu. Fakat 2 seneden fazla Genel Kurul yapılmadığı ve hizipçiler Batı Alman emperyalist kurumlarına baş vurup Genel Kurul istedikleri için ATİF'in yasaklanma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Ve ATİF YK, 18/19/20 Haziranda Genel Kurul yapılacağını ilan etti. Hizipçi ve önceden atılan dernekleri de çağırıldı. Fakat aynı zamanlarda hizipçiler kendi başlarına buyruk bir şekilde çıkardıkları sahte MÜCADELE, sayı:55 (?!) de 26/27/28 Haziranda kendi Genel Kurullarına yapacaklarını bildirmişlerdi.

Bu arada, hizipçiler "kahramanlık" "halk savaşçısı" pozlarında ATİF merkezini tanıyan devrimcilere saldırıyor, evlerini basıp "sendeki malzemeyi vermezsen seni tevizleriz", diye Mafia'nın zorla çek imzalatığı gibi "şu tarihe kadar size teslim edirim" şeklinde imzalı kağıtlar alıyorlardı. Batı Berlin'de ise, hizipçiler MÜCADELE gazetesini paketleyen devrimcilere saldırıyor, MÜCADELE'yi yırtıyor ve küfürler savuruyorlardı. İçlerinden bazıları fiziki saldırıya kadar işi vardiıyorlardı. Berlin'deki siyasi tartışmada siyasi olarak yedikleri darbenin acısını bir arkadaşımıza saldırarak çıkartmaya çalışıyorlardı. (Çok savunur göründükleri İbrahim'e Aydın'ın uyguladığı; ve yine çok savunur göründükleri Mao Zedung'a Lin Biao'nun suikast planı gibi) Batı Berlin'de ATİF merkezini savunan devrimciler bu olaylara tavır takınmasını istedikleri Pazar toplantısında, hizipçiler tavır almadılar. Bundan cesaretle nen arkadaşımıza vuran "halk savaşçısı" "bunlara saldırmak doğru ve meşrudur" diye rek devrimcilere şiddet uygulanmasını meşru gösteriyordu. Hizipçilerin hiçbirisi bu konuda tavır almadığı gibi 7 arkadaşımızın da dernekte atılmasını gündeme getirdiler. Ancak, şimdilik bu önerilerini (taktik açıdan) geri çekmek zorunda kaldılar.

ATİF Genel Kurulundan bir hafta önce, çeşitli yerlerden gelen 50-60 kadar "halk savaşçısı" Ulm'deki genel kurulu sabote ettiler. 17 Haziranda ise Pforzheim'da bir devrimcinin düğününü sabote etmek için 40-50 kişilik "seyyar gerilla halk savaşçıları" tarafından düğüne katılan demokrat devrimci kitleyi huzursuz ederek düğünü dağıttılar. Ve bir yandan bizlere "devrimcisiniz, halk saflarındasınız" derken, diğer yandan, daha bir kaç gün öncesi beraber olduğumuz insanları doldurarak bizlere karşı bellerindeki cop, zincir, vs aletler göstererek "Kahrolsun mülteci faşistler" diye slogan attırabiliyorlardı. ATİF Genel Kurulunda bizim devrimci olgunluğumuz sonucu çıkabilecek kanlı olaylar engellenmiştir.

Hizipçilerin yaptığı saldırılar bunlarla sınırlanamaz. Bu örnekler daha da çoğaltılabilir.

İşte böyle bir ortamda 18/6/81 de Heilbronn'da saat 11 de ATİF Genel Kurulu başlatılmaya çalışıldı. ATİF YK daha önce tüm dernek ve Yönetim Kurullarına (hizipçiler de dahil) "Genel Kurula katılacak delegeler sadece delegelerle katılabilir ve Genel Kurula katılacak her dernek, bütün borçlarını ve elindeki ATİF evraklarını Genel Kurul başlamadan Yönetim Kuruluna teslim etmek şartıyla katılabilir" şeklinde karar ve duyurusunu göndermesine rağmen, hizipçiler 200 kadar kişiyle Genel Kurul salonunun önüne geldiler. Borcu olmayan ve ödeyen hizip yanlısı dernek delegelerine delegeler kartları verildi ve Genel Kurula girmeleri engellenmedi. Mesela yukarıda anlattığımız gibi; ATİF tüzüğü ve programı ile alakası olmayan, ATİF'in merkezi kararlarına uyanlara saldırarak, MÜCADELE gazetesini yırtarak Batı Berlin Türkiye İşçileri Derneği delegelerine bile bu şartlar altında en geniş demokrasi tanınmış ve delegeler kartları verilmiştir. Genel Kurula girmeleri engellenmemiştir. (Bu tavrımız aslında, Batı Berlin'deki ATİF'in merkezini tanıyanlara bir haksızlık olduğu halde, hizipçiler yaygara koparıp bize "anti-demokratiksiniz (!)" diyorlar) Batı Berlin'in durumunda olan bir çok derneğe de böyle davranılmıştır. ATİF'e borçlarını ödemeyen dernek delegeleri ise önceden belirlendiği üzere içeri alınmadı.

Olayların bu şekilde gelişimi hizipçilerin asıl amacını göstermiştir. Onların asıl amacı hukuki olarak ATİF'i ele geçiremeyeceklerini anlayınca, Genel Kurulumuzu sabote etmek, ve kendilerinin meşru göstermekti. Çünkü hizip şeflerinin aynı insanların bir çoğu ile düğün basıp gerginliği artırıp bir gün sonra Genel Kurul engellemeye geldikleri herhallerinden belliydi. Ve Genel Kurul salonuna alınmak istemeyen bir grup hizipçi ve şefleri "barikatları yıkacağız" nutkuyla görevli arkadaşlarımızla saldırdılar. Ve kavgayı başlattılar. Daha dün kadar faşistlere karşı omuz omuza kavgalarda olan devrimcilerin birbirinin kafasını kırmasına, kan akıtılmasına sebep oldular. Derneğin camlarını kırarak binlerce DM zarar verdiler. Bu arada çevre de oturanların polise bildirmesiyle, polis olay yerine geldi. Bizim "halk savaşçıları" ellerindeki zincir, bıçak, vs aletleri atarak olay yerinden ayrıldılar. Polis derneği o günkü kapattı, böylece Genel Kurul, Pforzheim derneğinde yapılmak zorunda kaldı.

Hizipçiler, bizim onlara saldırdığımızı iddia etmektedirler. Hizip saflarında olan her devrimci, demokrat, iyi bilir ki; hizipçiler 200 kişi ile dışardaki 10-15 arkadaşımızı döverken, dernek camlarını kırarken, daha kötü olaylar olmasın diye, görevli ve devrimciliğinin bilincinde olan arkadaşlarımız, içeride bulunan bir bölüm arkadaşımızın dışarı çıkmasını engelledi. Olayı biz çıkartsaydık, vurma niyetinde olsaydık, dışarda arkadaşlarımızın dövülmesine seyirci kalmazdık. İçerde kalan arkadaşlarımız sorumluluklarının bilincinde, devrimcilere saldırılmayacağını bilincinde hareket etmişlerdir.

17 Şubattan itibaren hizipçi faaliyetleri şöyle sıralayabiliriz:

- ev işgalleri; (Almanya'da olan bildiğimiz ev işgalleri değil)
- kişilerin özel eşyalarına el koyma;
- dernek demirbaşlarına el koyma;
- ATİF'in eylemlerini sabote etmek;
- ATİF tüzük ve programına aykırı hareket etmek;
- ATİF'in imzası altında kendi yanlış görüşlerini ATİF'e mal etmek;
- "ATİF YK' u meşruluğunu yitirmiştir" diyerek Nisan ayında geçici bir YK oluşturmak

- Merkezi disiplini reddetmek;
- Ayrı Genel Kurul çağrısı yapmak;
- Ayrı sahte bir MÜCADELE gazetesi çıkarmak;
- ATİF YK nu tanıyan devrimcilere saldırarak.

Bütün bunları yapan ve söyleyen hizipçiler ATİF'in Genel Kuruluna ne amaçla gel-

mişlerdir? Gerçekten Genel Kurula katılmak için mi? yoksa provoke etmek için mi? "ATİF YK meşru değildir; bu YK Genel Kurul çağırılmaz" deyip ayrı bir Genel Kurul için çağrı yap, ondan sonra da gelip "Genel Kurula katılacağını" vs. söyle. Hizipçilerin ne amaçla Genel Kurula geldikleri ortadadır. Genel Kurulu engellemeye gelenler arasında böyle provokatör tipler vardır ki; bunlar "Kahrolsun mülteci faşistler" "ajan Osman, Osman'ın kellesini isteriz" diyecek kadar ileri gitmişlerdir.

Bu olaylardan sonra hizipçiler, 21-Haziranda Pazar günü Heilbronn derneğinin kırıkları camlarından içerigirerek olay çıkartmaya çalışmışlardır. Polis gelerek derneği boşaltmıştır. İşte hizipçilerin yapmak istedikleri ortadadır. Ele geçiremedikleri derneklere olaylar yaratıp, polis derneği kapatmasına yol açmaktır. Bu tavırlar devrimci tavırlar mıdır? Bu tavırların devrimci hizmet edip etmediğini bir düşüneler iyi olur.

Hizipçiler son zamanlarda ATİF'i hukuki olarak da ellerine geçiremeyeceklerini anlamışlardır. Ellerine geçiremedikleri için olaylar yaratıp zaten ATİF'i yasaklamak isteyen Batı Alman emperyalizmine "buyrun kapatın" dercesine saldırmaktadırlar. Saldırdıkça da teşhir edilecekler ve tecrit olacaklardır. Onlar, tartışmaları ve tabanın birbiriyle temasını engellemek için işi kaba kuvvete döküyorlar. Biz, bu saldırıları engelledikçe, olumlu davrandıkça, onlar daha da rahatsız olmaktadır.

Bu konuda tüm devrimciler düşünmeli ve bunlara karşı tavır almalıdır. Devrimcilerin birbirlerini dövmeleri, şiddet uygulamaları sadece bize değil, tüm devrimci harekete zarar vermektedir. Önümüzde gelişebilecek daha kötü olayları engellemeye çalışmalıyız.

Devamı 2.sayfada

BELGE

Hizip bir yandan ATİF YK nu tanımaz - ken diğer yandan kendisi merkezini oluşturmuş ve ATİF adına işler yapmaya koyulmuştur. Aşağıda yayınlanan belge, hizipçi, YK yedek üyesi tarafından imzalanmış, hizipçilerin bu faaliyetlerinin göstergesi olan bir belgedir. Bu belgeyi de okuyanlar, hizipçilerin ATİF'in Heilbronn'daki Genel Kuruluna "katılmak" için mi; yoksa olay çıkarmak için mi geldiklerini anlayabilirler

BELGE

Dernek Yönetim Kurullarına, Sempatican dernek ve komitelere :
Değerli arkadaşlar,
Hepimizin bildiği gibi bir süreden beri dışımızdaki bir teşkilat içinde çıkan bazı olaylar kendisini federasyonumuz ATİF'e ve ona bağlı dernek, sempatican dernek ve komitelere de yansıtmıştır. Ve yine somut olarak hepimizin gördüğü gibi bu durum ATİF'in devrimci mücadelesini yürütmesini de önemli ölçüde engellenmiştir. Buna bağlı olarak bu süre içinde ATİF'in maddi durumu - nun da (varolan alacakları düzenli bir şekilde toplanmadığı için) önemli aksamalar sözkonusudur.

Şimdi tüm arkadaşlara şu görev düşmektedir Federasyonumuz ATİF'in tekrar aktif bir şekilde mücadelesini sürdürebilmesi için maddi ve manevi var olan güçleriyle daha da hızlı bir şekilde çalışması gerekir. Tüm dernekler, sempatican dernek ve komiteler varolan ATİF'in borçlarını (Mücadele, Takvim, Aidat) en geç mutlaka ATİF genel kurulundan öncesine 15/6/1981 tarihine kadar şu konto numarasına göndermeleri gerekir: (...) Tüm arkadaşların bu konuda gerekli çabayı sarfetmeleri devrimci bir görevdir. İlişkiye geçme adresi: (...) ATİF Genel Kurulu Hazırlama Komisyonu adına :(...)

Not: Her dernek ve sempatican komite kaç tane, MÜCADELE gazetesi istediğini yukarıdaki telefon numarasına bildirsinsin!

PFORZHEIM

Bilindiği gibi ATİF, 4.Genel Kurulundan sonra 20/6/81 de Partizan ve Bolşevik Partizan'ı bir kaç konuda tartışmaya davet etmişti. Fakat ATİF Genel Kurulunun engellenmeye çalışılmasından sonra bu toplantı iptal edildi.

Bunun üzerine Bolşevik Partizan 20/6/81 de Pforzheim'da kendi tabanına yönelik bir toplantı düzenledi. Toplantı saat 12.00 de başlayarak 24.00 e kadar sürdü. Toplantıda Mao Zedung ve hataları, Demokratik Halk Devrimi-Demokratik Halk İktidarı ve bu konularda Bolşevik Partizan ile Partizan arasındaki görüş ayrılıkları tartışıldı.

Toplantıya 400 civarında kitle katıldı. Bolşevik Partizan'a 9000 DM üstünde bağış toplandı. Genel olarak olumlu bir toplantıydı.

Augsburg Komitesinin Genel Kurula Sunduğu Rapor

Değerli Delegeler ve Davetliler,

Bundan tam bir yıl önce 17 Haziran 1980 tarihinde Augsburg'ta faşistlerin din mas-kesi altında düzenledikleri bir toplantı ATİF sempatisini anti-faşistler tarafından engellendi. Bu engelleme esnasında 74 arkadaşımız tutuklandı. Şimdi burada biz Augsburg Komitesi olarak sizlere olayın tüm gelişimini anlatacağız...

Değerli Arkadaşlar...

14 Haziran 1980 tarihinde faşistler tarafından Augsburg'ta dağıtılan bildiride "dini" bir toplantı yapılacağı, Eslingen'den baş imam Mehmet "Zaşık"ın bu toplantıda bir konuşma yapacağı açıklanıyordu.

Faşistler bu toplantıyla Augsburg'ta örgütlenmek için bir ön adım atmak istiyorlar ve bunun içinde halkımızın dini duygularını sömürerek emekçileri pis emelleri için, devrimcilere karşı kışkırtmak istiyorlardı. Biliyoruz ki 1980 lerin Türkiye'sinde K. Maraş, Çorum vb. yerlerdeki katliamlar; bu tür toplantılar araç olarak kullanılıp yapılmıştı. Camilerden, mes-citlerden, dini toplantılardan sonra gelişen katliam hareketlerini unutmamıştık.

Bunun içinde bizler, faşistlerin 17 Haziran 1980 tarihinde düzenledikleri bu toplantının engellenmesi gerektiğini düşündük, 17 Haziran 1980 tarihinde 150'ye yakın anti-faşist toplantının yapılacağı salonun önünde toplandık. Bildiri ve propagandalarla faşistlerin toplantı amacını boşa çıkarmaya çaba sarf ettik. Ancak bu arada faşistlerin provokasyonu sonucu kay-ga çıktı. "Aavgada faşistlere gerekli der-si veren arkadaşlarımız, B. Almanya'nın her yerinde olduğu gibi B. Alman polisi -nin saldırısına uğradı.

17 Haziran 1980 günü Augsburg'ta B. Alman polisi tüm motorize araçları ve polis gücüyle yoğun bir tutuklama operasyonu yaptı. B. Alman polisi öyle bir telaş içindeydi ki, esmer olan herkesi tutuklamıştı. Karakola getirilen Yugoslav ve İtalyanlar kendilerinin Türkiyeli olmadıklarını ispatlayana kadar tutuldular. Bu tutuklama "operasyonu" gece yarısına kadar sürdü. Telaş içinde yapılan bu tutuklama sırasında tutuklananların sayısı ilk gün 150'ye varmıştı. Bunlar arasında 12 yaşında çocuklarda bulunuyordu. B. Alman polisinin bu beceriksizliği ve telaşı, onun anti-faşistlerin mücadelesinden ne kadar korktuğunu ve Türk faşistleriyle ne derece elele çalıştığını Augsburg somutunda bir kez daha ispatlamıştı. İlk sorgulamalardan sonra tutuklu sayısı 74'de kaldı. B. Alman emperyalist devletinın saldırısı bu noktada iken, burjuvazinin boyalı basını, "Augsburg kan gölüne döndü", "Türk Türk'ü vurdu" vb. büyük manşetlerle bu anti-faşist mücadeleye ağız dolusu küfürler yağdırdı. B. Alman devletini, arkadaşlarımızı sınır dışı etmesi için kışkırttı.

Değerli Delegeler,

Tutuklanan arkadaşlarımızın birlikte hareket etmelerini ve dışarıdan yardım ulaşmasını zorlaştırmak için, B. Alman devleti tüm arkadaşlarımızı Bayern'deki çeşitli hapisanelere dağıttı. B. Alman devletinın bu çabası, bizim arkadaşlarımızla dayanışmamızı engelleyemedi.

İlk iş olarak, 74 arkadaşımızın her biri için bir avukat tutma görevi gerçekleştirildikten sonra, onları ziyaret etmeyi organize ettik. B. Alman emperyalistlerinin bu saldırısını teşhir ve uşak basınının yalanlarını açığa çıkartmak için basın toplantıları organize ettik. Olayların gerçek yüzünü kamuoyuna duyurmak için birlerce bildiri dağıttık. Bu işlerin yapılmasında Augsburg Komitesi, bizler tarafından oluşturuldu. Aldığımız bu büyük yarayı sarılabilmek için, hukuki masrafları karşılamak için bağış kampanyası örgütlendi. B. Alman emperyalistlerinin bu saldırısı Augsburg'teki anti-faşistlere özgü bir olay değil, genel olarak devrimci mücadeleye karşı, özel olarak da ATİF'i yasaklamak için başlatılan saldırı zincirinin bir halkasıydı.

Bu saldırı o dönemler Ballingen'de 11 arkadaşımızın tutuklanması, Koblenz'de 2 arkadaşın tutuklanması ve Rüsselsheim, Heilbronn ve Nürnberg'deki saldırıların bir devamıydı. İşte genel olarak devrimci mücadeleye gelen bu saldırıyı boşa çıkarmak, ancak alınan yaraların birlikte sarılmasıyla mümkündür. Bu amaçla ATİF yönetim kuruluna genel bir bağış kampanyası için öneri götürdük. Bu önerimizi olumlu bulan ATİF YK., bizi bu konuda yanlız bırakmadı. Açtığı genel bağış kampanyasıyla kitleleri bu konuda seferber etti. Bu bağış kampanyası B. Almanya genelinde aldığımız yaraların sarılmasını amaçlıyordu.

Açılan bağış kampanyası büyük ilgi gördü. Kitleler haklı davamızda bizimle birlikte idiler. Kitlelerden aldığımız bu güç ve dayanışma tutuklu bulunan arkadaşlarımızı daha da moral verdi.

B. Alman emperyalizminin temsilcileri çalgına döndüler. Tüm arkadaşlarımızı birer avukatın en kısa zamanda temin edilmesini, onları bayağı şaşırttı. Uşak basın içindeki arkadaşlarımızın moralini bozmak ve dayanışmayı içeride ve dışarıda yıkmak için üstüne düşeni yaptı. Tutuklular arasında kendilerinin bu aşağılık hizmetleri ne araç olacak ajanlar aradılar. Ve nihayet Ali Dağ gibi bu teklifi kabul eden; olay gününe kadar bizimle pek ilişkisi olmayan birini buldular. Uşak basından Hürriyet Ali Dağ'ın ailesiyle bir röportaj yaparak, sözüm ona tutukluların ailelerinin ağzından bizlere saldırmaya çabaladı. Büyük başlıklar altında yayınlanan bu "röportaj"da, devrimcilerin tutuklu bulunan arkadaşlarına ve onların ailelerine yardım etmedikleri yalanını yaymaya çalıştı. Ama bu sadece devrimci mücadeledeki dayanışmaya burjuvazi ve onun uşak basınının kara çalmasıydı. Bu kara çalmayı yalanlayan yine burjuvazinin kendisiydi. B. Alman emperyalizminin savcısı, ziyaret izni için başvuran arkadaşlarımıza, "bunlar dışarıdan destek görüyorlar", "sendemi onlardan mısın?", "sen de olaya katıldın mı?" şeklindeki sorularla, diğer taraftan, tutuklu bulunan arkadaşlarımıza "sana avukatı kim buldu?" vs. sorularla gerçeği örtüyorlardı. Bizler Augsburg komitesi olarak arkadaşlarımıza ve onların ailelerine sahip çıktık. Maddi ve manevi yardım ettik. Bu yardımların bilançosunu aşağıda görmekteyiz.

Değerli arkadaşlar,

B. Alman mahkemeleri bu olay karşısında sudan gerekçeler ileri sürerek hapis cezaları yağdırdı. Öyleki; 17 Haziran 1980 tarihinde Augsburg'ta bulunmak bile, aylarca hapis cezasına çarptırılmak için yeterli bir sebep sayıldı. Bu mahkemelerde tanık olarak dinlenenler, Türk faşistleriydi. Bunlar 30-40 duruşmaya katılarak şahitlik mesleğine kavuştular; aynı zaman da arkadaşlarımızı nasıl cezaya uğratacakları konusunda uzmanlaştılar. Mahkemelerde savcılar çok ilginç iddialar ileri sürdüler. Savcılar, iddianamelerinde olayı "birleşik kuvvetlerle Almanya'da iç savaş yaratma girişimleri, ülke huzurunu bozma" vs. gibi yansıttıyorlardı. Yine savcılar mahkeme duruşmalarında, tutuklu arkadaşları "bunlar TKP/ML nin militanları", dinle yicileri ise "bunlarda sempatisizlerdir" şeklinde yer yer ATİF'i, yer yer de Augsburg İşçi Derneğini yargıladılar. Savcılar "bunların hepsi cezalandırılmalıdır, çünkü örgütlüdürler" diyerek gerçek planlarını önceden açıklıyorlardı. Aylarca süren ve halen sürmekte olan mahkemelerde, şimdiye kadar 12 arkadaşımıza 12 ay, 2 arkadaşımıza 18 ay, 1 arkadaşımıza ise 33 ay hapis cezası verdiler. Bugün onlarca arkadaşımızın mahkemesi halen sürmektedir. 4 arkadaşımız B. Alman emperyalizminin zindanlarındadır. 2 arkadaşımız sınır dışı edildi; 3 arkadaşımız hakkında da sınır dışı kararı mevcuttur. Ve görünen odur ki, cezası kesinleşen bütün arkadaşlarımızın sınır dışı edilmesi için davalar açılacaktır. İşte bu gelişmeler bizlere bir kez daha göstermektedir ki; B. Alman emperyalizminin mahkemeleri "görevlerini" yerine getirme konusunda ciddidir. B. Alman emperyalizminin kararlı temsilcilerine, en fazla cezaya çarptırılan arkadaşlarımız "Kahrolsun B. Alman emperyalizmi! Sanmayın ki sizin verdiğiniz bu ceza beni yıldıracaktır. Günüm bitince sizin saltanatınızı yıkmaya elimden geldiği kadar çalışacağım" ve bu arkadaşın ailesi de "Kahrolsun B. Alman emperyalizmi" diyerek kararlı bir şekilde cevap verdiler.

Değerli Delegeler,

Tutuklu bulunan arkadaşlarımızla dayanışmayı sürdürebilmek, haklı eylemimizin propagandasını yapabilmek ve B. Alman emperyalistlerinin bu saldırılarını teşhir ve tecrit edebilmek için yoğun bir eylem kampanyasına giriştik. Bu kampanyayı ilk önce Nürnberg ve Augsburg'ta yaptığımız mitinglerle başlattık. Daha sonra masa ve sergi açma şeklinde, propaganda araçlarıyla devam ettik.

Bizim bu eylemlerimiz sürerken, Türkiye halkının kendiliğinden mücadelesi yüksek boyutlara ulaşmış ve yer yer şiddete bürünmüştü. Hakim sınıflar çıkmaza girmiş ve yönetemez hale gelmişler. Halkımız günlük yaşamını sürdürebilmek için gerek-

ti olan çeşitli ihtiyaç meddelerini bulamıyor; gaz, tuz, benzin için kilometrelerce kuyruklar oluşuyordu. Yani halkımızın sıkıntıları normalin çok üstüne varmıştı. Tam da böyle bir dönemde hakim sınıflar çareyi askeri bir darbeye buldular. 12 Eylül 1980 sabahı, başında Kenan Evren'in bulunduğu faşist Türk ordusu yönetime el koydu. Meclis feshedildi. Cunta, tüm bozukluk ve laçlaklıkların sorumlusu olarak gösterdiği "beceriksiz" politikacılara duyulan halkımızın nefretini faşist demagogi ile kendi peşine kanalize etmeye çalışırken, diğer yandan da bu faşist demagogiye kanmayan devrimcilere ve emekçi halka karşı vahşi bir faşist terör estiriyordu. B. Almanya'da ise bir yandan B. Alman emperyalizminin ATİF'e karşı yasaklama tehditleri ve ATİF başkanının politik çalışma hakkının elinden alınması, diğer yandan da B. Almanya'daki Türk faşistlerinin Katip Salhan yoldaşımızın katledilmesine kadar varan saldırıları, bizim bu eylem kampanyamızın hedef aldığı alanı genişletiyordu. Bu kampanyamız aynı zamanda faşist cuntanın teşhirine; B. Alman emperyalizminin saldırılarına; yine aynı zamanda B. Alman ve çeşitli emperyalistlerin "Türkiye Yardımı" altındaki faşist cuntayı desteklemesini ve Türk faşistlerinin saldırılarına karşı da yönelmek zorundaydı. İşte bu bilinçten hareket ederek eylemlerimizin hedefini genişletmek zorunda kaldık. Bu doğrultuda Augsburg'ta geniş bir yürüyüş düzenlemeyi düşündük, ancak bu yürüyüş B. Alman devleti tarafından yasaklandı. Daha sonra ATİF olarak Augsburg'ta bir AÇLIK GREVİ organize ettik; bu ATİF in diğer şehirlerdeki Açlık Grevlerinin bir parçasıydı. Açlık Grevi hapisanelerde de başladı. Daha açlık grevinin ilk gününde, savcılık ve hapisane yöneticilerinin grevci arkadaşlara saldırmaları, toplu hareket etmeyi önleme yönünde bir girişimdi. Tek tek grevci arkadaşlar savcılığa çıkarılarak gözdağı verilmeye çalışıldı. Açlık grevleri sırasında bildiriler çıkarttık, basın toplantısı yaptık. Yaptığımız bu açlık grevini bir miting ve hafta sonu yaptığımız bölgesel bir yürüyüşle bitirdik.

Değerli arkadaşlar,

Yürüttüğümüz bu eylemler ve bir bütün olarak Augsburg eylemleri karşısında, kendisini devrimci olarak nitelendiren HK, DY, DHB gibi siyasetler kollarını kıpırdatmazken; bir dizi demokrat ve devrimci teşkilat da eylemlerimizi çeşitli şekillerde desteklediler. HK, DY, DHB eylemlerimizi desteklemek bir yana, daha da ileri giderek, Augsburg'ta tutuklanan arkadaşlar için toplanan bağışların "yendiği" yalanını yaydılar. Ulm'deki HK taraftarları, "şefler dışarda, erker içeride" diyerek, bağış kampanyasının aleyhinde propaganda yaptılar. Onların bu tavrı küçük burjuvazinin kendisinden başkasının eylemini karalama tavrıdır. Bunlar bu tür davranışlar içine girerken, Proleter Dayanışma'dan arkadaşlar yayın organlarında, Augsburg olayları konusunda bizimle dayanışma içinde olduklarını açıkladılar. DEV SOL açlık grevlerine dayanışma mesajı yolladı. Enternasyonal alanda GDS, WKB, BWK, GEW, DGB Jugend, GUAFS, CİSNU ve daha bir dizi demokratik devrimci kuruluş ve gruplar bu konuda bizi çeşitli şekillerde desteklediler. Bizler gerek Türkiyeli gerekse başka milliyetlerden demokrat, devrimci örgüt ve kişilerin bu desteklerini devrimci dayanışmanın bir örneği olarak kabul ediyoruz. Devrimci dayanışmanın, her zaman en yükseklerde tutulmasını talep ediyoruz.

Arkadaşlar,

Yukarıda anlattığımız gibi, bir takım arkadaşlarımız içeride, bir takım arkadaşlarımız Devamı 7. sayfa

KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ!

larımız, sınırdışı tehditi ile yargılanırlar ve bir takım arkadaşlar hakkında -daha önce beraat etmelerine rağmen- yeniden yüksek mahkemelerde dava açılıp, herkese 10'ar ay ceza kesildiği; arkasındaki yurtdışı kararlarının çıkarıldığı bir zamanda; ve bütün bunlardan dolayı birlik ve beraberliğe en çok ihtiyacımızın olduğu böyle bir dönemde, ATİF içerisinde birtakım olaylar gelişti. Bu zamana kadar ATİF içerisinde örgütlü olan bir takım arkadaşlar ATİF'in merkezini tanımaz, kararlarına uymaz oldular. "Teşkilat mallarını güvence altına alıyoruz" gerekçesiyle derneklerin mallarına, ATİF'in bir diğeri evraklarına ve ATİF'in iyi ilişkilerde bulunduğu kardeş teşkilatların mallarına el koydular. Kendi kendilerini yetkili sayarak, ATİF'in düzenlediği bir dizi eylemi sabotaj ettiler. ATİF'in yayın organı Müca dele'yi taklit ettiler. Kısacası 17 Şubat 1981 tarihinde, şimdiye kadar omuz omuza ve yoldaşça birlikte mücadele ettiğimiz bir takım arkadaşlar, devrimciliğe leke süren eylemlere başvurdular. Bütün bunlar karşısında Augsburg komitesi olarak bizler bağımız ve sessiz kalamadık. Gelişen bu olaylar bizleri de etkiledi. Çünkü bizler de ATİF içinde çalışan devrimciler olarak ATİF'in gelişmesi ve birliğini korumaya bir görev bildik. Bu birliği yakma çabalarına karşı mücadele etmek sadece bizim değil, tüm devrimcilerin görevidir.

Değerli delegeler,

Burada bizler, Augsburg komitesi olarak, ATİF'in merkezine baş kaldıran hizipçilerin Augsburg olaylarına ve devrimci çalışmalarımıza nasıl darbeler vurduğunu kısaca anlatmaya çalışacağız.

İlk önce şunu tespit etmeliyiz ki; Augsburg Komitesi çalışmalarını aktif bir şekilde yürütenler, gerek şimdiki hizipçilerden, gerekse hizipçilerin saflarında bulunan kitleden bize karşı tutarlı hiçbir eleştirisi olmadığı gibi, çalışmalarını biz göğüslerini gere gere anlatıyorlardı. Fakat ATİF içerisinde ne zaman hizipçi faaliyetle birlikte Augsburg Komitesine ve ATİF YK. na karşı, yoğun bir dedikodu furçası çıktı, ATİF başkanının para yediği, komitenin Ulm sorumlusu arkadaşın 6000 DM yediği (kendisine 3000 DM kazık atıldığı halde), Augsburg komitesinin elinde 270 000 DM olduğu, bu paranın dört kişinin elinde olduğu; Nürnberg'te elde para olduğu halde, Augsburg'ta zarar gören arkadaşların ihtiyaçlarının karşılanmadığı, Augsburg'ta tutuklu arkadaşlara para yatırılmadığı için aç kaldıkları gibi karşı-devrimci propagandalara giriştiler. Bütün paraların ATİF başkanında toplandığı, ancak Augsburg'un para görmediği şeklinde adi propaganda yaptılar. Partizan'ın Augsburg'ta yaptığı "devrim şehitlerini anma gecesi"nde bu propagandalarını daha da yoğunlaştırdılar. Bu konuda Augsburg derneği bu karşı-devrimci propagandaya tavır takınmış, bu adi suçlamayı ispatlamaya çalışmıştır. Bu ve benzeri propagandaların hiçbir zaman devrime hizmet etmediği, halkımızı devrimcilere karşı kışkırtmaz, devrimcilerden soğutmak olduğunu açıklamış, bu adi suçlamaların ya ispatlamaya, değilse vaz geçmeye çalışmıştır. Ve yukarıda sözünü ettiğimiz gecede okunan yazının Augsburg derneğine verilmesini talep etmiştir. Fakat onlar bu çağrılara kulak asmayorlar, bildiklerini okuyorlar ve bu tür karşı devrime hizmet eden propagandaya devam ediyorlar. Peşleri ne taktıkları kitlemiz önemli bir bölümünü bu tür propagandalarla ellerinde tuttukları göz önünde tutulursa, kolay kolay vazgeçmeyecekleri anlaşılır bir şeydir.

Arkadaşlar,

Tüm bu iftiralar, sahtekarlıklar karşısında gerçek durum nedir? Yukarıda da belirttiğimiz gibi Augsburg Komitesi tutuklu arkadaşların maddi ve manevi sorunlarıyla, onların aileleriyle aktif bir şekilde ilgilenmiştir. Bu, çevremizdeki tüm ilericilerin bildiği bir gerçektir. Defalarca kendilerine ve kitleye elimizde para olmadığını belirttiğimiz halde, ve dernek ile tahtalarında harcama listeleri günlerce asılı kaldığı halde, hizipçi faaliyetin saflarında bulunan ve Augsburg olaylarında zarar gören arkadaşları bizlere karşı kışkırtmaktadırlar.

Biz zarar gören arkadaşların ihtiyaçlarının karşılanması için ATİF YK.undan para talep ettik. ATİF YK.undan aldığımız cevap "elimizde para yoktur, bir çok derneğin borçları mevcuttur. Dernekler bu borçlarını ödedikleri takdirde en kısa zamanda sizlere ulaştıracağız" şeklinde oldu. Diğer taraftan ATİF YK. derneklere defalarca yazarak, ATİF'e olan borçlarının talep etti ve borçların ATİF başkanının adresine gönderilmesini bildirdi. "Elimizdeki belgelere göre derneklerin bazıları, borçlarını ATİF başkanına gönderdiler. Daha sonra ATİF başkanı ve diğer hizipçiler dernekler ATİF'e olan borçlarını vermedi-

ler ve bloke ettiler. Hizipçiler bir taraftan ATİF'e olan borçlarını ödemeyerek, Augsburg'taki tutuklulara ve diğer arkadaşlara yardımı sabotaj ederlerken, diğer yandan paraların yendiği dedikodusunu yaydılar ve kefaletlere el koyarak ibret verici bir davranış içine girdiler. Onlar bununla da yetinmeyerek, oluşturulmuş olan Hukuki Kon'dan kendi saflarındaki arkadaşlar için yardım istediler... Bunlar gerçekten devrimciliğe yakışmayan davranışlardı. Mesela Ulm'den Komitede olan arkadaş, ATİF YK ve Augsburg komitesine bile danışmadan, ihtiyaçlarını karşılamak için 20 000 DM kredi çekmiş ve böylece ihtiyacın bir bölümü karşılanmaya çalışılmıştı. Bu arkadaşın devrimci samimiyeti, bugün hizipçiler tarafından suistimal edililmekte ve arkadaşın yaklaşık 19 000 DM el konulmaktadır.

Mesela Ulm'deki komite sorumlusu arkadaş, hesapları konusunda iki defa kitleye açık hesap verdiği, seçilen 4 kişilik komisyon tarafından arkadaşın hesaplarında hiçbir yanlışlık olmadığı, hesabı kontrol edenler tarafından yazdığı olarak belirtilmiş halde hakkında adi dedikodu yapılmaya devam edilmektedir. Kaldığı, Komiteden arkadaş hesaplarının hizip tarafından yapılmasını talep etmiş, ancak hizipten iki kişi bunu kabul etmiştir.

Değerli delegeler, arkadaşlar,

Yazımızın bu son bölümünde Augsburg olaylarının tüm gelişimi içerisinde ve sonrasında yaptığımız hatalarında alçak gönlülükle ortaya koyup, bu hatalarımız konusunda tavır takınmayı devrimci sorumluluğumuzun gereği olarak kavriyoruz.

1. Augsburg eyleminin oluşması ve planlanması sırasında hatalar yaptık.

Bunlar özellikle, enine boyuna yapacağı eylemi doğru dürüst planlamamakta oldu. Başka yerlerden gelen arkadaşlara yeterli bilgi ulaştırılmadı. Eylem sırasında nasıl hareket edeceğimiz, ince noktalara kadar ele alınıp incelenmeden hareket edildi. Bu konuda da kendiliğindencilige düştük. Eylem öncesi ve eylem sırasında arkadaşlarımızı, provokasyonlara karşı yeterince uyardık. Provokasyon ortamı mevcutken, bu konuda tedbir almayı ihmal ettik. Eylemimize başarıya ulaşmasını rağmen, derhal dağılma önceden planlanmadığı için yapılmadı. Bu yüzden polis ilk saldırısında birçok sempatizanımızın tutuklanmasına sebep olduk. İkinci polis saldırısına neden olan, içimizdeki kendiliğindenci davranış ve hareketlere engel olmamakla, daha da ağır kayıplar ve geniş tutuklamalara sebep olduk. Bu arkadaşlarımızı provokasyonlara karşı eğitmemizin bizler için neye mal olacağını ortaya çıkardı. Bu hatamızın sınıfsal temeli küçük burjuvazinin aceleci, sabırsız davranışının bir ürünüdür. Meydan çatışmalarının sürekli aleyhimize geliştiğini bildiğimiz halde, bu konuda uyanık davranmamak, teori ile pratiğin uyumluluğu konusunda kavrayışımızın yetersiz olduğu ortaya çıktı.

2. Olayın gelişmesinden sonra da, yaramızın sarılması sırasında da bazı hatalar yaptık.

Bu hatalarımız, özellikle ilk başta, tecrübesizlik sonucu, ne yapacağımızı bilmeden düzensiz bir takım işler yapmak şeklinde ortaya çıktı. Görev dağılımının yeterli şekilde yapılmaması, birkaç arkadaşın bütün işleri omuzlaması bir takım aksaklıkların ve yetersizliklerin ortaya çıkmasına neden oldu. İşlerin yoğunluğu altında önemli ölçüde yıpranan Ulm'den arkadaş, yılmaya kapılışını kitleye be-

lirtti. Daha sonra ki dönemde bu durumu alt etmeye çalıştık. Eylemler sırasında, yoğun kitleyi seferber edemedik. Bunda, bu olayın sonucu, uzaması kadar aksayan propaganda ve ajitasyon da önemli rol oynadı.

Açlık grevinin organizesinde de hatalar yaptık. Örneğin, böyle bir eylemin geniş etkisi olması için, kilise vs. gibi yerlerde yapılmasının daha iyi olduğunu bildiğimiz halde, bu eylemi dernekte yaptık. Bunun sonucu açlık grevleri ile yerli kamuoyu oluşturamadık. Bunda burjuva basınının aleyhimize tavır da etkili oldu.

Arkadaşlarımızın hukuki işlerini hallederken kefaletle çıkarmaya öncelik tanıması da bir başka hatamızdır. Bir an önce arkadaşlarımızı çıksın diye, yüksek miktarda kefaletler yatırıldı.

Kefalet yatırmanın zararlarını şöyle tespit ettik:

- Tutuklu arkadaşlar arasında dayanışmayı bozar. (çünkü herkes kefaletle çıkması mümkün değildi ve bizim gücümüzü aşayordu)
- Tutukluların yakınlarında bize karşı güvensizliği geliştirebilir (ki böyle durumlar bizleri epey uğraştırdı. Yukarıda saydığımız olumsuzluklara kaynaklık etti.)
- İnisyatif B. Alman emperyalizminin eline geçer (özellikle kefaletle çıkan arkadaşlar hakkında kararlar daha zalim şimdi)

-Bütün arkadaşlar için kefalet yatırarak durumumuz yoktu.

İşte bu sebeplerden dolayı kefalet yatırmanın yanlışlığı ortada iken, alınan bu karara Komite içinde bazı arkadaşlar özellikle Ulm'den arkadaş uymadı.

3. Bu konuda olayın sıcaklığı sıcaklığına geniş bir eylemin (yürüyüş) organize edilmesi B. Alman emperyalizmini daha iyi teşhir edebilir ve geri adım attırabilirdi. Ayrıca gerek tutuklulara gerekse yakınlarına moral verirdi. Biz bugün bu konuda da yeterli duyarlılığa sahip olmadığımızı düşünüyoruz.

Değerli arkadaşlar,

Bizler hatalarımızdan öğrenip, gelişmemizin bilincindeyiz. Bizim devrimci mücadeleimizi ve dayanışmamızı ne B. Alman emperyalizmi ne de burjuvazinin boyalı baskını ve ne de hizibin dedikoduları yıldıramayacaktır.

Hatalarımızdan öğrenerek, zaferler kazanacağımızdan kuşkunuz olmasın...

- Yaşasın Augsburg direnişimiz!
- Yaşasın anti-faşist anti-emperyalist mücadele

Augsburg'taki tutukluların kurtarma komitesi.

...

min bulmaya çalışıyor. " vs. Bir kere; Batı Alman emperyalistleri ya da diğerleri elbette bu tip olayları baskılarını arttırmak için basamak olarak kullanacaktır. Bunların belirlenmesi doğrudur. Bu metod - lar emperyalistlerin çok iyi bilinen metodlarıdır. Ama devrimciler, "emperyalistler demagoji yapacaklar, onun için faşistlerin toplantılarını engellemeye gitmeye - lim, kesinlikle çatışmadan kaçınalım " diye düşünmezler. Onlar, faşistlerin yüzünü teşhir edecek her türlü taktiği hayata geçirmeye çalışırlar.

Kiel yazısında bol miktarda; şiddet olayları bahane edilerek demokratik kamuoyu üzerindeki olumsuz etkilerden söz ediliyor. Ve buradan hareketle, yurtdışındaki faşistlere karşı mücadele yöntemleri tespit edilmeye kalkışılıyor. Mantık şöyle: Şiddet demokratik kamu oyunu rahatsız ediyor; o halde bu tip olaylara girişmemeli. Onlar yazılarında "kendiliğindenci şiddet " diye belirtiyorlar. Fakat kendi mantıkları na göre pek farketmez. Zira "demokratik kamuoyu, kendiliğindenci de olsa; doğru bir önderlik altında da olsa şiddetten rahatsız olacaktır!

Geçmeden şunu belirtmekte fayda var. Somut bir durum için devrimciler açısından şiddet uygulanmasının mı; yoksa geri çekilmenin mi gerekli mi olduğu tartışılabilir. Ve yine o somut durum için geri çekilmenin daha doğru olacağı, daha az kayıp verileceği, vs. söylenebilir. Fakat hizipçilerin yazılarında tartıştıkları bu değildir. Onlar yazıda örneğin somut olarak Kiel'deki olayı tartışıyorlar. Genel olarak meseleyi koyuyorlar ve Batı Almanya'da mücadelenin nasıl olması gerektiğini anlatıyorlar. Ve sözünü ettikleri "şiddetten hoşlanmayan bir Alman demokratinin(!)" konumuna düşüyorlar. Oldukça "sol" görünümlü olan hizipçilerin bu saçlıkları gerçekten ilginçtir.

Diğer yandan Kiel olaylarından çıkarak faşistlere karşı şiddet uygulamanın karşısına, ya da onlarla çatışmaya girmenin karşısına kırk dereden kırk su getirerek dikilen hizipçiler, devrimcilerin devrimcilere karşı şiddet uygulaması konusunda pek aynı şeyleri düşünmüyorlar. Örneğin aynı hizipçiler, ATİF'in 4.Genel Kuruluna 150-200 civarında gelebiliyor; devrimcileri provoke ediyor; ve çatışma çıkartarak devrimcilerin arasında düşmanlık kışkırtabiliyorlar. Ve bunu, yani devrimcilerle devrimcilerin çatışmasını doğru, haklı görebiliyorlar. Kısacası; faşistlere şiddet uygulamaya, çatışmaya girmeye demagoji vs. yapıyor diye karşı çık; fakat devrimcilere şiddet uygulanmasını meşru göster ! Hizipçiler biraz fazla oluyorlar. Aslında buna da pek şaşmamak gerekir. Öyle gözüküyor ki; hizip başı çekenler ilerde daha da dengesiz görüşler ortaya sürecek ve bunları uygulamaya koyacaklardır. Bunlara karşı hazırlıklı olunca, bugün hizip saflarında yer alan arkadaşlar, hizip başlarına en azından yukarıda göstermeye çalıştığımız çelişkiyi sormalı, izahat istemelidirler.

A.Orhan

...

dan ötürü delege kartı verilen ve fakat ATİF Genel Kurulunu provoke etmeye gelmiş hizipçilerin saflarında kalarak Genel Kurula girmeyen Batı Berlin derneği yönetim kurulunun durumu Genel Kurulda görüşülmüş ve Genel Kurul, ATİF'in demokratik merkeziye yetkilik ilkelerini hiçe sayarak hizip safinda yerini alan Batı Berlin derneğinin ATİF'e üyelğine son vermiştir.

K. Durmaz

Schwäbisch Gmünd

ABD emperyalizminin Rus sosyal emperyalizmine karşı Avrupa'ya yerleştirmek istediği atom raketlerine karşı 28/5/1981 Perşembe günü Schwäbisch Gmünd'de yürüyüş yapıldı. Yürüyüşe 3000 e yakın kitle katıldı. Yürüyüşü DKP-KABD-Grüneler ve SPD'nin gençlik örgütleri ortak eylem birliği temelinde düzenledi.

Biz, ATIF sempätizanları bu eylemde, ATIF'in M.Ali Ağça üzerine çıkardığı bildiri dağıttık. 24 tane "Das wahre Gesicht der Türkei"; 70 tane "Türkei im Kampf ve Hessen bölgesi Kadınlar Kolu'nun hazırladığı "Die Frau in der Revolution" broşür ve gazeteleri sattık. Bireyler halinde ülkemizde çilekeş halkımızın başına karabulut gibi çöken faşist cuntayı teşhir ettik. Aynı zamanda GDS'in yayın organlarını da sattık. Bu yayınları satmamız ve dağıtmamız yürüyüş komitesi tarafından engellenmeye çalışıldı. Ve mitingden sonra dağıtabileceğimiz söylendi, buna rağmen yayınların satılması sağlandı.

Bizim değerlendirmemiz; 1-Emperyalizmin savaş kışkırtıcılığına, yani silahların denemesine ve kendine üs aramasına karşı yürüyüşü doğru buluyoruz. Ama şu ya da bu emperyalizmin yani sadece ABD emperyalizminin teşhirini sağlanması değil, karşı devrim kampında beyaz bayrağın altında toplanmış emperyalist, sosyal emperyalist ve gerici güçlerdir.

2-Yürüyüşte barış sloganları atılarak adeta savaşın engellenmesi, barışın sağlanabileceği çığırkanlığı yapılıyordu. Bunu da doğru bulmuyoruz, çünkü emperyalizm var oldukça savaşlar kaçınılmazdır. Lenin yoldaş şöyle der: "Sermaye iktidarı devrilmedikçe, iktidar bir başka sınıfa, proletaryaya geçmedikçe, kendini emperyalist savaştan çekip çıkarmak olanaksızdır, zorla dayatılmış demokratik bir barış elde etmek olanaksızdır." (Lenin, Nisan Tezleri, s.48)

Evet, Lenin yoldaşın da dediği gibi emperyalizm çökertilmeden barış sağlanamaz, öyleyse şimdi görev nedir? Barış sloganlarını haykırarak? Hayır, Marksizm-Leninizm bir bilimdir. Bu bilim devrim yapmak için bir silah olarak kavranmalıdır. Bu bilimle donatılmış ve sınıf mücadelesine önderlik ve klavuzluk edecek bir parti, işçi sınıfının önderlik edeceği proleter devrimlerinin gerçekleştirilmesini kabul ederek her ülkenin somut pratiğinde uygulanmalıdır.

3-Kendini Marksist-Leninist ve Alman proleter devriminin öncüsü olarak ilan eden KABD teşkilatı, Rus sosyal emperyalizminin yeşilimsi uşağı sosyal faşist teşkilatı (DKP'nin) yanında ne arıyor? Onlarla uzlaşmakla neyin halledileceğini sanıyor? Ve bir demokratik Federasyonun yayınlarının satılmasını nasıl engelliyor? Onlara uyarak neden dünya halklarının baş düşmanlarından biri olarak gördüğü Rus sosyal emperyalizminin teşhirini sağlamıyor? Bunlara vereceğimiz tek cevap vardır. KABD küçük burjuva niteliğinin gereği uzlaşmaktadır. KABD, Alman proleter devrimine önderlik etmek istiyorsa bunu hiç bir zaman unutmamalıdır. Marksizm-Leninizm, her türlü oportünizm ve revizyonizm ile uzlaşmaz, çünkü oportünizm ve revizyonizm ideolojik alanda Marksizm-Leninizm baş düşmanıdır.

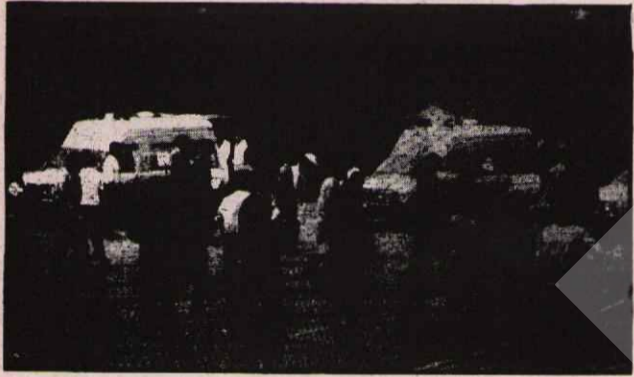
Biz, KABD'nin yürüyüşe katılmasını özü itibarıyla doğru buluyoruz, fakat onlarla ortak eylem birliği temelinde yürümesine onlara ayak uydurmasına karşıyız.

Bizler yürüyüşe az kitle katılacağını düşündük ve geniş çapta hazırlanmadık, bundan dolayı emperyalist savaşların ve ülkemizdeki faşist cuntanın teşhirini sağlamadık. Bu bizim hatamız ve eksikliğimizdir.

Schwäbisch Gmünd ve çevresi dernek oluşturma komitesi ATIF sempätizanları

.....

Kiel olayları üzerine

Haziran ayı başında Kiel'de Türk faşistleri, devrimcilere saldırdılar. Olaylar şöyle gelişti. Önce Kiel'deki faşistler, "İstanbul'un fethini" kutlama dolayısıyla bir gece düzenleyerek faşist propagandalarını yaymak istediler. Faşistlerin toplantı yapmak istedikleri okulun yönetimi, faşistlere salon vermedi. Faşistler, toplantıyı buna rağmen yapacaklarını duyurunca; ilerici, devrimci güçler Türkiyeli ve Alman karışık olmak üzere faşistlerin propagandasını engellemek ve protesto etmek için harekete geçtiler. Faşistlerin toplantı yapacağı yere gelen ilerici kitlelerin üzerine otomobil süren faşistler, devrimcilerin yaralanmasına sebep oldular. Çıkan çatışmada polis, devrimcileri gözaltına aldı ve tutukladı.

Bu olay Batı Almanya'daki Türk faşistlerin ne kadar azgınlaştıklarının bir göstergesidir. Faşistler bir çok yerde bu tip toplantılar yapmak ve halk düşmanı zehirlerini kusmaktadırlar. Bugünkü şartlarda; Türkiyeli, Alman ilericilerinin birliktelik hareket ederek düzenlenen bu toplantıları protesto etmeleri ve şartlar müsaitse de; toplantı yerinin önceden işgali vs. metodlarla toplantıyı engellemeye çalışmaları doğrudur. Uşak basın avazı çıktığı kadar "bu tip olaylardan Türk-Alman herkes rahat oluyor; aşırı solculardan dolayı kimse yüzüne bakamaz olduk" diye bağırırsa da; faşistlerin propagandasının engellenmeye çalışılması yurtdışında faşizme karşı verilen mücadelede taktik bir sorun olarak kavranmalı; ve devrimciler bu olaylarda ağırbaşlılıkla, provokasyona gelmeden, tecrübelerden ders çıkartarak hareket etmeli ve kitlelere her fırsatta faşizmin gerçek yüzünü, faşistlerin toplantılarının ardında

yatan gerçekleri göstermeye çalışmalıdır.

Bu olayın değerlendirilmesi ile ilişkili olarak "Mücadele"(!) adında bir gazetesinin (ATIF'in merkezi yayın organı MÜCADELE ile, isminin çalınmış olmasından başka bir ilişkisi yoktur) yazarlarının bazı sakat görüşlerine değinmek yerinde olacaktır. Kiel üzerine bir yazı, ATIF içinde hizipçi faaliyet yürütmüş; ATIF'i pratikte böyle rek oldukça zarar vermiş olan unsurların çıkarmakta oldukları yukarıda adı geçen sahte Mücadele(!) sayı:56'nın "ilave" sinde yayınlandı.

Hizipçilerin Kiel olaylarından çıkarak Batı Almanya'da faşistlere karşı yürütülecek mücadele yöntemleri konusunda yabancıları olduğumuz görüşleri var. Onlar bu yazılarında bir yandan "...Batı Almanya'daki Türkiyeli faşistlerin propaganda aracı

olan geceler, yürüyüşler, vs. ye karşı seyirci kalamayız" derken diğer yandan usta zaman zaman şiddete dönen bu tür olayları engelleme eylemlerini hiç de tasvip etmediklerini yazıyorlar. Faşistlerin propaganda aracı olan gecelere, yürüyüşlere seyirci kalmak istemeyenler; protesto eylemlerine girişildiğinde şiddet olaylarını en azından hesaba katmak; buna göre tedbir almak ve provokasyona gelmemeye çalışmak zorundadır. Onlar bunu belirttiklerine yazılarında yazılarında faşistlerin toplantılarını engelleme girişimlerini "basit ve gerici kullanma fırsatı veren kendiliğinden şiddet eylemleri" olarak görüyor ve mahkum ediyorlar. Bu olaylar sonunda gericilerin demagoji yaparak demokratik kamuoyu üzerinde olumsuz etkiler bırakacağını; "Alman demokrat kamuoyunun ise şiddete karşı hassasiyetinin hepimiz tarafından bilindiğini"; "yurtdışında şiddete dayalı mücadelenin kolaycı bir yol olduğunu" vs. yazıyorlar. Faşistlerin toplantılarını engelleme eylemlerinde çıkan çatışmaları "şiddete karşı bir hassasiyet" ile eleştiren yazıda Batı Alman emperyalistleri için şunlar söyleniyor: "Batı Alman emperyalizminin demagojilerine fırsat vermiyelim. Batı Alman emperyalizmi demagoji için bir vesile olarak kullandığı bu çatışma olaylarını, baskılarını meşrulaştırmak için kullanıyor. O, kamuoyu içinde Türkiyeli devrimcilerin burada huzurun düşmanları olduğunu yayıyor. Bir yandan yabancı düşmanlığını körükliyor. Diğer yandan devrimci, demokratlar üzerindeki tehditlerine ze

Devamı 7. sayfa

BATI BERLİN

Batı Berlin Türkiye İşçileri Derneği'nin (TİD) 9. Olağan Genel Kurulunda seçilen Yönetim Kurulu; gelişmeler içinde ATIF içinde hizipçi faaliyetten ve ATIF'i bölmekten yana olduklarını daha açık bir şekilde ispatlamışlardır.

Bunun en bariz örneği, Yönetim Kurulunun almış olduğu "MÜCADELE" gazetesinin dernekte paketlenmesinin yasaklanması kararı idi. Yönetim Kurulu, bu kararı aldıktan sonra, bunu resmen kitleye duyurmaya gereği bile duyurmamıştır. MÜCADELE gazetesi sayı:56 derneğe paketlenmek üzere götürüldüğünde, dernekte sürüşme çıkmış; gazete yi yerlere atmaya kalkan bazı Yönetim Kurulu, MÜCADELE'ye paketlemek isteyenlere sardırılmıştır.

Diğer bir olayda, yine hizip saflarında olan bir unsurun; ATIF'i savunan bir arkadaşın tekme atması olayıdır. Bu unsur, önce devrimci arkadaşlara küfür etmiş; daha sonra da fiziki saldırıya geçmiştir. Bu olay dernekte tartışılıp, arkadaşlara böylesi işlerin yapılmasının doğru olmadığı anlatılmaya çalışılmış, buna rağmen tekme atan unsur: göğsünü gere gere iyi yaptığını yaptığının meşru olduğunu ileri sürmüştür. Gerek Yönetim Kurulundan gerekse hiziplerinden kişiler de bu unsurla aynı fikirde dedirler. Böylelikle en azından anti-faşist kişilerin birbirlerine şiddet uygulaması onaylanmaktadır.

Hizip saflarında olan Yönetim Kurulu üyeleri ve diğer kişilerin gerek "MÜCADELE"nin dernekte paketlenmesini yasaklamaları; gerekse ATIF'li bir arkadaşın uygulanan şiddet meşru göstermeleri aslında onların acizliklerinin bir ürünüdür.

Batı Berlin'de Genel Kuruldan bu yana olan şudur. Dernekte sık sık siyasi tartışmalar yürütülmüştür. Siyasi tartışmalarda doğru görüşleri mahkum edemeyen kişiler, "inançla" savundukları görüşleri hakim kılmak için tek yolun idari tedbirler almak olduğunu görmüşler ve bu yolda da adımlar atmışlardır. Doğru görüşleri savunan ATIF'in merkezi yayın organı MÜCADELE'nin dernekte paketlenmesine yasak konulması bunun bir ürünüdür. Üstelik bu yasak TİD/BB resmen ATIF'e üye iken konulmuş ve böylece de gayet açık bir şekilde ATIF'in demokratik merkezîyetçilik kuralları ayaklar altına alınmıştır. Aynı zamanda dernekte hiziplerin çıkardığı sahte Mücadele gazetesi resmen satılmaya başlanmıştır. Bu durum Batı Berlin'deki ATIF'liler tarafından ATIF Yönetim Kuruluna ulaştırılmış ve Batı Berlin derneğinin ATIF'e üyelik sorunu gündeme gelmiştir.

Olayların gelişmesi içinde Batı Berlin TİD 4 delege ile ATIF 4. Genel Kuruluna gitmiştir. (Bunlar aynı zamanda sahte ATIF Kongresine de delege göndereceklerini söylemişler ve ATIF Yönetim Kuruluna akıllarınca aptal yerine koyarak; aslında ATIF Yönetim Kurulunun niteliği hakkında zır cahil olduklarını bir kere daha göstermişlerdir. ATIF Genel Kurulunda, borçları olmadığını

Devamı 7. sayfa

ULM

Ulm'da Partizan ve Bolşevik Partizan taraftarları arasında gelişen olumsuz olaylarla ilgili, Ulm'daki Bolşevik Partizan taraftarları tüm devrimci teşkilatlara açık bir mektup gönderdi. Bu mektubu aşağıda yayınlıyoruz.

ULM VE ÇEVRESİNDE ÇALIŞAN DEVRİMCİLERE VE DEVRİMCİ TEŞKİLATLARA AÇIK MEKTUP

PARTİZAN'IN KIŞKIRTICILIĞINI MAHKUM EDELİM !

İşçi arkadaşlar, devrimciler, Devrimci teşkilatlar; Biz Bolşevik Partizan'lar bu bildiriyle sizleri, Partizan siyasetinin, bizlere karşı yönelttiği kışkırtıcı eylemler konusunda uyarıyor; sadece Partizan'a ve Bolşevik Partizan'a değil; bir bütün olarak devrimci harekete zarar verebilecek bir takım olayların şimdiden engellenmesi için tavır takınmaya çağırıyoruz.

Ayrılık nasıl oldu? Bugün bütün kamuoyuna yansıdığı gibi, Partizan siyaseti içinde Mao Zedung, Çin Devrimi, Modern Revizyonizme karşı mücadelelen sorunları, içinde bulunduğumuz durum ve görevlerimiz, vs konularda yürütülen tartışmalarda iki çizgi ortaya çıkmıştı. Bu iki çizgi arasındaki mücadelede yurtdışındaki Partizan kadrolarının temsil ettiği çizgi revizyonist-troçkist kırması çizgi olarak nitelendirilmişti. Yurtdışındaki Partizan

Devamı 11. sayfa

EMEKCİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKCİ KADINLAR KURTULAMAZ!

KLARA ZETKİN'İN KOMÜNİST ENTERNASYONAL'DE KONUŞMASI

Aşağıda, 1922 yılında Komünist Enternasyonel'de kadınlar arasında komünist faaliyet üzerine rapor verilirken, Klara Zetkin'in yapmış olduğu bir konuşmayı olduğu gibi aktarıyoruz. Klara Zetkin bu konuşmasında kadınların erkeklerle omuz omuza devrim mücadelesine katılmasının önemini vurgularken, diğer yandan kadınların devrim saflarında mücadeleye sevkedecek özel organların komünist partileri içinde kurulmasının gerekliliğinden söz ediyor. Kadınlar arasındaki çalışmaya özel ilgi gösterilmesinin gerektiğinin komünist saflarda bile tam olarak kavranmadığına dikkat çeken Klara Zetkin'in bu konuşması, bizlerin yararlanabileceği bir konuşmadır.

KOMÜNİST ENTERNASYONAL'IN 4. KONGRESİ
Petrograd ve Moskova'da 7 Kasım-3 Aralık
1922 tarihleri arasındakı toplantıların kıs-
sa raporundan

KADINLAR ARASINDA KOMÜNİST FAALİYET ÜZERİ-
NE RAPOR : (27 Kasım 1922)

KLARA ZETKİN : Yoldaşlar, Uluslararası Ka-
dınlar Heyeti'nin faaliyetleri ve kadınlar
arasında Komünist faaliyetin gelişimi üze-
rine raporuma başlamadan önce, bir kaç nok-
tayı belirtmemeye izin verin. Önceden söylen-
miş olduğu ve kararlaştırıldığı için bun-
lar gereksiz görülebilir; buna rağmen bun-
lar gereklidir çünkü; çalışmamız yalnızca
muhaliflerimiz tarafından değil; fakat ken-
di yoldaşlarımız tarafından bile yanlış an-
laşılmaktadır. Onlar, kadınlar arasında Ko-
münistlerin çalışmasını ve uluslararası
görevlerle ilişki içinde ulusal bölümlerin
görevlerini yanlış anlıyorlar. Bu, bazıla-
rında eski görüşlerin kalıntılarından ve
bazılarında önyargıdan ileri gelmektedir.
Zira onlar davamıza sempati duymamakta ve
hatta zaman zaman karşı gelmektedirler.

Uluslararası Kadınlar Heyeti, bir çoğu-
nun inandığı gibi kadın hareketlerinin ba-
ğımsız örgütlerinin bir birliği değil; Ko-
mintern Yönetiminin bir koludur. O, yalnız-
ca, yönetimle sürekli birlikte çalışmakla
kalmaz, aynı zamanda onun doğrudan önderli-
ği altında hareket eder. Komünist kadın ha-
reketi olarak daima gösterdiğimiz bağımsız
bir kadın hareketi değildir ve feminist e-
ğilimlerle hiç bir ilgisi yoktur. O, kadın-
lar arasında sistematik bir komünist propa-
ganda için oluşmuştur. Bunun iki amacı
vardır : birincisi, Komintern'in ulusal
bölümleri içindeki komünist ideali kabul-
lenmiş kadınları, bu bölümlerdeki faali-
yetler içinde, bilinçli işçiler haline ge-
tirerek birleştirmek; ikincisi: bilinçsiz
kadınları Komünist ideale kazanmak ve on-
ları proletaryanın mücadelesine çekmektir.
Çalışan kadın kitleleri bu mücadeleler i-
çin harekete geçirilmelidir. Biz kadınla-
rın, katılmadığı-gerek ülkede gerekse par-
tide - hiç bir mücadele, hiç bir iş yoktur
Bundan da öte bize, komünist partiler için-
de ve çalışmanın en güç olduğu ; mermile -

rin uçtuğu yerlerde en aşağılık ve en al-
çak gönüllü günlük işlerden kaçınmadan en-
ternasyonel alanda yerimizi almayı şiddet-
le arzu ediyoruz.

Bir şey açığa çıktı: Kadınlar arasında e-
ğitim yapmada ve örgütlenmede , komünist
çalışma yürütmede ve onu, Partinin hayata-
nın bir parçası yapmada özel organlara ih-
tiyaç duymaktayız. Kadınlar arasında komü-
nist ajitasyon yalnızca bir kadının göre-
vi değildir ; bu, her ülkedeki komünist
partilerinin ve Komünist Enternasyonel'in
bir görevidir. Bu amacımızı başarmak için
Kadınlar Heyeti, Kadınlar Bölümü-veya ismi-
ne ne derirse densin - olarak çalışmayı yü-
rütme için parti organları kurmak gerekli-
dir.

Geçen yıl boyunca kadınlar arasındaki
komünist çalışmanın iyi ve kötü yanlarına
şahit olduk. Bulgaristan'da ve Almanya'da
olduğu gibi, Enternasyonel'in (bu çalışma
için-çn) ayrı bölümler kurduğu yerlerde,
kadın heyetlerinin kadın komünistleri eğit-
me örgütleme çalışmalarını sürdürdüğü ; ça-
lışan kadınları harekete geçirdiği ; onlara
sosyal mücadelede önderlik ettiği yerlerde
iyi tarafları gözlemledik. Bu ülkelerde ko-
münist kadın hareketi Parti'nin genel çiz-
gisinin kuvvetli noktalarından biri haline
geldi.

Bu ülkelerde, partide bir çok kadın üye
ve militan vardır ve bundan da öte, parti
dışındaki kadın kitleleri de yoldaşlarımız
olarak mevcuttur. Bu, önemi ilk önce belir-
tilmesi gereken Sovyet Rusya' için de böy-
ledir. Sovyet Rusya'da; partinin önderliği
altında ve onunla birlikte hareket eden Ko-
münist Partisinin Kadınlar Bölümü, özelli-
le komünizme ekonomik ve sosyal geçişin
güç döneminde , kadınlar ile birlikte ça-
lışmanın ne kadar önemli olduğunu ispatla-
dılar. Rusya proletaryasının ve Komünist
Partisinin yüz yüze geldiği problemler ve
görevler; kapitalist yönetim altında hala
acı çeken ülkelerin proletaryası ve komü-
nist partilerinin üzerine de düşmektedir.
Yoldaş Smidovitch'in Rusya Komünist Parti-
si Kadınlar Bölümü'nün faaliyeti üzerine
raporunun özel önemi buradan ileri gelmekte
dir.

Ve şimdi yoldaşlar, Komünist partilerde
kadınlar arasında çalışmak için özel organ-
ların olmayışının kötü etkileri üzerine
bir kaç örnek vermeye müsaade edin. Kadın
heyetlerinin ya da buna benzer organların
olmadığı yerlerde, Komünist partisinin ya-
şamında kadınların katılımlarında bir düşüş
ve sınıflarının mücadelesinden kadın prole-
taryanın geri çekilişini gözlemledik. Şim-
diye kadar, Polonya'daki parti, kadınlar a-
rasında çalışmak için özel organlar kurma-
yı reddetti. Parti, kadınların kendi safla-
rında mücadele etmesini , kitle hareketle-
rine ve grevlere katılmasının kabullenmek-
le yetindi.

İngiltere'de kadın proletarya arasında
sistematik bir şekilde ajitasyonu yönetme
oldukça eksiktir. İngiltere Komünist Parti-
si, güçsüz olduğundan kendini muaf göster-
di ve devamlı kadınlar arasında sistema-
tik bir ajitasyon için özel bir organ kur-
mayı reddetti ya da erteledi. Enternasyo-
nal Kadınlar Heyetinin şiddetli tavsiyele-
ri boşunaydı. Bir kadınlar heyeti kurulma-
dı; tek yapılan genel parti ajitatorü ola-
rak bir kadın yoldaşın görevlendirilmesi-
di. Kadın yoldaşlarımız Komünist kadınla-
rın siyasi eğitimi ve onların kendi zayıf
imkanları dışında , partiyle yakın ilişki-
leri için çeşitli toplantılar düzenledi.

Bunlar, böyle iyi sonuçlar elde ettiler-
ki; bunlara benzer eğitim müesseselerinin
kurulması Komünist Partisi tarafından des-
teklennelidir. Büyük Britanya Komünist Par-
tisi'nin tavrı, görüşüne göre; yalnızca o-
nun maddi zorluktan değil; fakat aynı za-
manda onun gençliğinden ve bundan doğan
eksikliklerindedir. Enternasyonel'in İngi-
liz Şubesi, ülkesinde, milyonlarca prole-
ter kadının kadınlarla oy hakkı elde etmek
için derneklerde, eski tip sendikalarda,
tüketici kooperatiflerde, İşçi Parti'sin-
de, Bağımsız İşçi Partisi'nde örgütlenmiş
olmalarına karşı kayıtsız kalmaz. Komü-
nist Partisinin bütün bu örgütlerde, prole-
ter kadınların düşüncelerini, kalplerini, i-
radelerini ve faaliyetlerini kazanmak için
mücadeleye girmesi gereklidir. Dolayısıyla
uzun sürede, Parti içinde komünist kadınla-
rı örgütleyebilecek ve eğitebilecek ve par-

ti dışında proleter kadınları kendi sınıf-
larının çıkarları için gönüllü savaşçılar
haline getirebilecek özel organların örgüt-
lenmesine ihtiyaç olduğunu anlayacaktır. En-
ternasyonel Kadınlar Heyeti, yönetimin
bir yan kolunun temsilcisi olarak , partiye
bu konuda yardımcı olacaktır.

Parti krizi ve daha sonra gelen yeniden
örgütlenme dönemi sayılmazsa aynı; Komü-
nist Enternasyonel'in İsveç Şubesi için
söylenebilir. Burada da ayrı komünist kadın
örgütleri vardır. Norveç ve İsveç'teki bu
ayrı örgütler, eskiden güçlü olan kadınla-
ra oy hakkı verilmesi için hareketten kal-
madır. Onlar, sosyal- demokrat geçmişin i-
deolojik emanetleri yenilgiye uğratıldığı-
nda ve Komünist yönlendirme esas olarak sağ-
landığında ortadan kalkacaklardır.

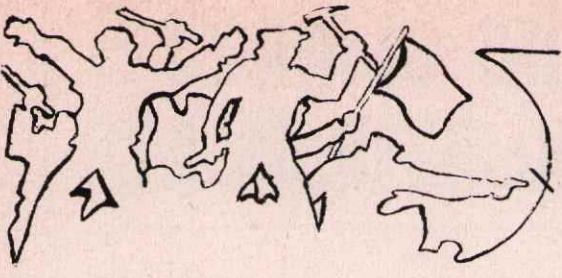
Hemen hemen her yerde, bazan az, bazan
fazla, Kadınlar Günü, Komünist Partisinin
kollektif çalışmasıyla yürütülmüştür. Aynı
şey, bizim yer aldığımız; Enternasyonel
Proletarya'nın Sovyet Rusya'yı Kıtılıktan
Kurtarma Harekatı ve diğer büyük enter-
nasyonel çalışmalar için doğrudur. Bu, bü-
tün ülkelerde, kadınlarla birlikte çalışma
ile, onların seçkin insiyatiflerinin yardı-
mı ile yürütülmüştür. Enternasyonel Prole-
taryanın Sovyet Rusya'yı Kıtılıktan Kurtar-
ma Harekatı içinde çalışanlar arasında en
aktif propagandacılar, kitleleri toparlayı-
cılar ve örgütleyiciler, Norveç, Finlandiya
dan İsviçre'ye, İtalya'ya; batıdan doğuya
kadar her yerde Komünist Partileri ile bir-
likte hareket eden kadınlar olmuştur. On-
lar bu çalışmada gerçek bir proleter daya-
nışma göstermişlerdir.

Yoldaşlar, dikkatinizi tekrar çekmek is-
tediğim bir gerçek de; geçen yılki çalış-
mamızın bize, hareketimizin bir yüzüyle
bağlantılı olarak, kadınları Komünist En-
ternasyonel saflarına çekmenin önemini kay-
rattığıdır. Komünist kadınların ve bize sem-
pati duyan kadınların illegal ajitasyonun
tek Komünist faaliyet şekli olduğu ülkeler
deki veya legal örgütlerle yanyana illegal
örgütlerin yeraltında çalıştığı yerlerdeki
oynadığı rolün önemini kastediyorum. Fin-
landiya , Polonya gibi ülkelerde ve diğer-
lerinde Komünist kadınların akıllı çalışma-
larının son derece kıymetli olduğu ispatla-
nıyor. Eğer biz, en koyu gericilik, faşizm
ile karşı karşıya gelsek ; şiddete şiddet-
le karşılık vererek; burjuvazinin kanunsuz
luğuna , burjuva kanun ve nizamını hiçe sa-
yarak mukabele ederek illegal mücadele et-
meye mecbur olsak; o zaman yoldaşlar, ka-
dınlarla birlikte çalışmadan hiç bir yol
katedemeyeceklerini görecektirlerdir.

Siyasi harekette kadınların geriliği ve
güçsüzlüğü gerçekte genel olarak komünist
saflardaki geriliği ve güçsüzlüğü yansıtır.

Yoldaşlar, şimdiki durumda , kadın ve
erkek olarak ne kadar kısa bir süre içinde
dünya devrimi ile karşı karşıya geleceğimi-
zi bilmiyoruz. Dolayısıyla dünya devrimi i-
çin mücadelesiz tek bir saat , tek bir da-
kika geçirmemeliyiz. Dünya devrimi yalnız-
ca kapitalizmin tahrip edilmesi değildir .
O, aynı zamanda dünya komünizminin yaratıl-
ması ve inşası demektir. Kelimenin gerçek
anlamından ilhamımızı alalım; hazır olalım
ve kitleleri, komünizmin dünya yaratıcıla-
rı haline gelmeleri için hazır hale getire-
lim.

DEVİRİMCİ SANAT

"KİTAPLAR ÜZERİNE"

Aşağıdaki Maksim Gorki'nin bir kitaba önsöz olarak hazırladığı "Kitaplar Üzerine" başlıklı yazısını olduğu gibi aktarıyoruz.

Bu kitaba bir önsöz yazmamı istemişsiniz. Aslında önsöz yazmayı pek bilmem, ama böylesine onur ve övünç verici bir isteği geri çeviremeyeceğimden, bu fırsatı kitaplar üzerine genel olarak ne düşündüğüme değgin birkaç söz etmekle değerlendireceğim.

Bende iyi olan ne varsa hepsini kitaplara borçluyum. Sanatın insanlardan daha cömert olduğunu daha gençliğimde anlamıştım. Bir kitap sevdalısıyım ben; kitapların her biri bir büyü, yazar da büyücü gibi geliyor bana. Kitaplardan söz ederken büyük bir heyecan ve coşkun hevesler duymamama olanak yok. Bu saçma gelebilir size, ama gerçek. Hatta belki de bu duygulara, yabancıl bir insanın coşkun hevesleri denebilir; ne derirse densin, bu hastalıktan kurtulmam olanaksız.

Kendine göre bir kahraman olan dizgicinin, bir başka kahramanın bulduğu bir makine yardımıyla dizdiği ve bir basım evinde basılmış olan yeni bir kitabı elime aldığımda olağanüstü, konuşan, yaşayan bir yaratığın yaşamına girdiği duygusuna kapılıyorum. İnsanların kendisine ilişkin, yani dünyadaki herşeyden daha karmaşık, daha gizemli bir canlıya, dünyada en çok sevimliye değer, emeği ve düş gücünü, dünyada güzel ve büyük olan her şeyi yaratmış olan o varlığa değgin yazdığı, yeni bir tanrı buyruğu gibi bir şeydir bana göre kitap.

Kitaplar, bana yaşamda yol gösterirler; gerçi, yaşamı az çok yakından tanırım, ama gene de okuduğum her şey, insanın bilmediği ya da daha önce farketmediği bir yanını bulup çıkarmış, önüme sermiştir. Koca bir kitapta, size bir şeyler söyleyen tek bir tümce bulabilirsiniz yalnızca ama bu tek tümce sizi insanlara yaklaştıracak, yüzünüzde yeni bir gülümseme ya da yeni bir somurtma yaratacak sözlerin ta kendisi olabilir.

Yıldızlar dünyasının görkemi, evrenin uyumlu işleyişi, gökbilim, uzaybilim üzerine söylenen büyük sözler beni hiç etkilemez, içinde hiçbir duygu, hiçbir istek uyardırmaz. Bana göre evren, gökbilimcilerin inanmamızı diledikleri kadar şaşırtıcı ve ilginç değildir. Dünyaların doğuşunda ve ölüşünde, o sözünü ettikleri tanrısal uyumdan daha anlamsız olan sayısız karmaşa vardır.

Uzayın sonsuzluğunda bir yerde, bir güneş sönmüş ve çevresindeki gezegenler gezeler sonsuzluğuna atılmış; bu bana hiç bir şey söylemiyor, içimde küçük bir kırmızı yaratıyor, ama örneğin eşsiz bir düşün gücüne sahip olan Camille Flammarion'un öldüğünü hatırlamak bile beni derinden üzüyor.

İyi ve güzel bulduğumuz her şey, insan tarafından düşünülüp ortaya konmuş, ya da yazılıp çizilmiştir. Ne yazık ki; insanlar çoğu kez unutulmaz çileler, acılar yaratmak ve onları Dostoyevski, Baudelaire, vb. gibi yüceltmek durumunda da kalmışlardır. Ben bunda bile yaşamdaki nefret edilesi, renksiz, kötü şeyleri hafifletme, güzelleştirme isteğini görüyorum.

Çevremizi saran ve bize karşı bunca acımasız olan doğada güzellik yoktur; güzellik insanın, ruhunun derinliklerinden kendibaşına yarattığı bir şeydir. Bu nedenle Finlandiyalılar bataklıklarına, ormanlarına, üzerinde tek tük cılız bitkiler yetişen pas renkli topraklarına güzel görünüm verebiliyor ve yine bu nedenle Araplar çöllerin hoşlanılabilecek yerler olduğuna kendilerini inandırabiliyorlar. Güzellik, insanın onu gözünün önüne getirme çabasından, güzelliği görmek isteme itiliminden doğmuştur. Testere sırtı gibi inişli çıkışlı dizilmiş yığın yığın dağlara bakmaktan bir şey anlamıyorum ben; ama insanların o toprakları işleme, dağları delip yararlı işler yapması büyük mutluluk veriyor bana. İnsanın doğayı dönüştüren akıl gücü, yılmaz bilmezliği ve ona egemen olmadaki yetkinliği karşısında hayranlık duyuyorum. Aslında iyice düşünülecek olunursa, çıplak halıyla hiç de elverişli bir yer olmayan bu dünyanın nasıl böyle yaşanılır duruma getirildi

şine ulaşmamız elde edil. Bununca insanın bu bunca yığıt bunca akıllı ve bunca becerikli olmamasıydı depremler, tayfunlar, bafanlar, dayanılmaz sıcaklıklar ve soğuklar, zehirli böcekler, mikroplar ve daha binlerce doğa olayı bize yaşamı haklı tanımasın ve yaşantımız da çekilmez olurdu.

Varoluşumuz hemen her zaman ve her yerde trajik bir konuma girmiştir. Sakat insanı yılmadan çalışarak bu sayısız trajediyi birer sanat yapıtına dönüştürmüştür. Bence bu dönüştürme olgusundan daha şaşırtıcı daha olağanüstü bir şey yoktur evrende. İşte bu yüzden Puşkin'in küçük bir şiir kitabında ya da Flaubert'in bir romanında yıldızların soğuk soğuk göz kırpmasından, okyanusların mekanik dalgalarından, ormanların hisrişirtilerinden ya da ıssız çöllerin suskunluğundan daha canlı güzellikler, daha saygın mucizeler görüyorum.

İssiz çöllerin suskunluğu? Rus besteci si Borodin'in yapıtlarından birinde bu anlatılıyor. Aurora Borealis? (Kuzey yarıkürede arasıra görülen renkli ışıklar) Whistler'in tablolarını yeğlerim. John Ruskin, Turner'in tablolarından sonra İngiltere'de ki gün batımlarının daha güzelleştiğini söylediğinde, bir hakikati dile getiriyor.

Yıldızlar biraz daha büyük, daha parlak ve bize biraz daha yakın olsaydı göklerimiz daha çok sevecektim. Gerçekten de, gökbilimciler yıldızlara ilişkin bilgiler vermeye başlayalı daha bir güzelleşti gökyüzü.

Yaşadığım dünya, küçük Hamletlerin, Othelloların dünyasıdır; Romeoların, Corioların, Karamazov, Mr. Dombey, David Copperfield, Madame Bovary, Manon Lescaut, Anna Kareninaların dünyası, küçük Don Kişotların, Don Juanların dünyasıdır.

Ozanlar, öylesine önemsiz yaratıklardan bizim gibilerden, böylesine büyük imgeler yaratmış ve onları ölümsüzleştirmişlerdir.

Öyle bir dünyada yaşıyoruz ki; bilim adamları ve aydınların yazdığı insana değgin kitapları okumaksızın insanı anlamamız olanaksızdır. Flaubert'in Un Coeur Simple (Bir Aşk Üyküsü) adlı kitabı tanrı buyruğu kadar değerli benim için; Knut Hamsun'un Landstrykere (Toprağın Verdikleri) adlı yapıtı Odysse kadar etkileyicidir. İnaniyorum ki; benim torunlarım da Romain Rolland'ın Jean Christophe'ünü okuyacaklar ve yazarın aklının ve yüreğinin büyüklüğüne, derinliğine, sarsılmaz insanlık sevgisine saygı duyacaklardır.

Biliyorum bu tür sevgilere bugün, modası geçmiş gözüyle bakılıyor, ama olsun, bu neyi değiştirir ki? Bu sevgi hiç azalmadan yaşamı sürdürüyor ve bizler onun coşku ve üzüntülerini yaşamayı sürdürüyoruz.

Hatta inanıyorum ki; bu sevgi daha güçlü daha bilinçli olarak sürdürüyor gelişmesini. Bu durum, insan sevgisinin bazı zorlamalar ve amaçlı abartmalarla kendini göstermesi gibi itilimler yaratıyorsa da, yaşam mücadelesinin bunca acı hale geldiği günümüzde, bu itilimlerin akıldışı olduğu gerçeğini de gölgede bırakmamaktadır.

İnsanı insana en iyi yaklaştıran şey, kitaptır. Ve benim içimde insandan başka hiçbir şeyi tanıma isteği yok. Dünyada güzel ve büyük olan herşeyi yaratan alçakgönüllü kahramanlara duyduğum saygıdan daha derin hiçbir saygı yesermedi yüreğimde.

("Edebiyat Yaşamım", Maksim Gorki, s.26-29; Payel Yayınları)

Kuytu köşelerde
Mezralarda
Karakollarda, işkencede
canını veren yoldaşlarımız
Kurtarmak için Elifleri, Seydoları
Teslimiyet yerine ölümü seçtiniz
Akan kanlarınız
Toplandı toplandı
Sel oluyor
boğacak bu kan denizi
Namerdi it oğlunu
boğacak
Korkuyor it oğlu generaller
çok korkuyor
ayağının kaymasından
boğulmasından
korkusu boşuna
on asker her sokağa dikmesi
boşu boşuna
mutlak boğacak mutlak
bu kan denizi
generalleri, darbecileri
E.Karslı

Çok konuşuyor, çok yazıyor ülkemizde, lüzumsuz konuşmalar alarak bağrına. Çok konuşuyor yükseliyor dört bir yanında yurdumuzun, kanlı ve taze.

Ve yıkılarak birbiri üstüne bizim findanlarımız, halkımızın yığıt evlatları, bire bin veren başaklar gibi bereketli ve cömert toprağımızdan fıskırarak faşizm canavarıyla döğüşmekte... Çıplak elleri, çatal yürekleri ve kafalarıyla, can bedeli ve korkusuz, Ve

faşizmi mezara gömmenin inancıyla kavgayı sürdürüyor yoldaşlarımız... Bu kavga bu gözyaşı, bu seveda, bu hasret boşuna değil kardeşler. Ve bu topraklar, yükselen topraklarımız böyle kanlı ve taze ve böyle birbiri üstüne yığılıp durmayacaklar Bir gün gelecek ki kardeşler bir gün, yani hesap günü, yani bizim günümüz bu topraklar bizim topraklarımız yığılıp faşizmin üzerine bir çığ gibi, bir daha geri gelmemek üzere boğup yokedecekler onu, bütün destekçileri ve yarıdaklarıyla beraber.

O gün gelecek kardeşler, o gün mutlaka gelecek. Ve O GÜN toprağımızda yeni bir hayat yeşerecek ÖZGÜRCE

VE DOLUDİZGİN!..

Azad

Ana
Doğarken oğluna
Kara gömlek giydirmiştin
Kara günlerde yoksuldun sefildin
ama oğlun öyle olmadı.
Okudu, kavradı.
Tanıdı Galles'i, Gamazcıyı
ele geçti en son eyleminde
bu şanlı kavgada
En önde, gözünü kırpmadan yürüdü
Rütbeliler, çözmek, ihanete
uğratmak için aldılar işkencehaneye
Penbe villa denilen yerde
ağlama ana ağlama
yavrun kavgada düştü diye.
Ağlamak yaraşmaz sana
çıkarmak giydiğin karaları
Kızıl giy ana kızıl
Dimdik yürü
Anlı açık gez
Cellat utansın
Cellat başeğsin
Oğlun düşmanı dize getirdi
işkence tezgahında
destanlar yarattı
yoksul işçilerin, çilekeş köylülerin
dilinde
Anaları ağlamadı
Fuçuklerin, Rogiyan Tiro'ların
Cellada boyun eğmeyenlerin
anaları ağlamaz.
Elinde çifte kilaşinkoflu
kızıl yıldızlı bayrağıyla
Sembolledi
Demokratik Halk Devrimini
Ana
Yol bekleyen
Yoksul sefil
Düşkün, öfkeli ana
Gene ağlama
Düşman yararlanacak senin ağlamandan
Gene ağlama
Sen de dize getir düşmanı
Destanlar yarat.
İbrahimler, Zekiler, Selahattinler
ve oğlun gibi.

E.KARSLI

Iktidarda olan gerici-dinci-feodal İslam Cumhuriyetçi Partisi (İCP) (Humeyni taraftarı) ile batı yanlısı Beni Sadr arasındaki koalisyona süreç içinde bozulmuş; Beni Sadr, İCP ni "iktidar tekeli"ni eline geçirmek istemekle suçlamıştır.

Iran'da hakim sınıflar arasında var olan çatlak geçtiğimiz ay gelişen yeni olaylarla son haddine vardı.

Humeyni'nin denetimindeki Parlamento, önce hükümetle Beni Sadr arasındaki çatışmada Beni Sadr'ın safını tutan gazeteleri kapattı. Böylelikle Humeyni'ye muhalif bütün basın susturuldu. Beni Sadr, bu olaya tepki göstererek bunun "diktatörlüğe doğru bir gidiş" olduğunu söyledi. Zaten son aylarda bir çok yetkisi iyice kısılan Beni Sadr, böylelikle kendini iyice savunamaz duruma geldi.

Iran halkının yeminli düşmanları : Ayetullah Beheştî ve Beni Sadr

Geçilen bir çok aşamadan sonra Parlamento, Beni Sadr'ı devlet başkanlığı görevinden aldı. Beni Sadr'ın İCP kanadı tarafından başkanlıktan alınması aşamasında, Beni Sadr taraftarlarının yanında İran devriminin kazanımlarını savunan bir çok grup, başta Peykar, Halk Mücahitleri, Halk Fedayileri (Azınlık) olmak üzere gösteriler yaparak Beni Sadr'ın görevden alınmasını protesto ettiler. Dinci-feodal kanadın, İCP nin ordusu durumunda olan "devrim muhafızları" Tahran'da göstericilere ateş açtı. Yüzlerce gösterici yaralandı. Yüzlercesi tutuklandı. İki gün içinde 35 gösterici "karşı devrimcilik" iddiası ile tek celsede idama mahkum edilip kurşuna dizildi. Kurşuna dizilenlerden biri de, Şah döneminde de faşist zindanlarda çürütülmeye çalışılan ünlü ozan Said Soltanpour'dur. Şah'a karşı ayaklanmada Said Soltanpour, önemli bir rol oynamış; ilk çatışma, onun Tahran'da Teknik Üniversite'de yaptığı bir toplantıdan sonra çıkmıştı. Şimdi Şah'ı deviren İran devriminin önde gelen isimlerini Humeyni rejimi tarafından kurşuna dizilmesi, İran'da karşı devrimci gelişmelerin açık işaretleridir.

ULM- Baştarafı 8.sayfada

tizan kadroları, iki çizgi mücadelesinin kamuoyuna açık bir şekilde yürütülmesini talep etmiş; bu talebi kabul edilmemesine rağmen, henüz görüşlerinin Partizan kadrolarının bütünü içinde bile yaygınlaşmadığını göz önüne alarak ayrılığı gündeme getirmemişti. Yurtdışındaki Partizan kadroları, görüşlerinin Türkiye'deki Partizan kadroları arasında da yaygınlaşmasını ve tartışmanın daha da olgunlaşmasını uygun görmüştü. Ancak yurtdışındaki Partizan'ların siyasi görüşlerini siyasi olarak mahkum edemeyeceğini anlayan ve temel zaafı İbrahim Kaypak kaya ve Mao Zedung'un ayan beyan hatalarını bağnazca savunmak olan diğer çizginin savunucuları, Şubat ayının ortalarından itibaren biz Bolşevik Partizanlara karşı bir tasfiye hareketine giriştiler. Partizancılar bu tasfiye hareketini bir taraftan dedikodu ve karalama diğer taraftan eşyaları gaspetme eylemleriyle birleştirerek yoğun bir karşı-devrimci kampanyaya dönüştürdüler.

Bugünkü aşamada bunlar, bu kışkırtıcılıklarını ULM'de de yansıtmış, burada da tehditler savurarak devrimciler arasında düşmanlık körüklemeye başlamışlardır.

Bunların bu tavırları özellikle içinde çalışma yürüttüğümüz ULM Halk Ocağı'nın 5. Genel Kurulunun yapılacağı gün olan 14/6/1981 tarihinde oldukça artmıştır. Dernek üyelerinin 5.Genel Kurulu toplamak için salona gelmesiyle, Partizancıların Kongreyi etraftan getirttikleri adamlarla engellecekleri açtık. Şimdiye kadar bizim karşı devrimcilere, faşistlere uyguladığımız yöntemleri bize karşı kullanmışlardır. Ko Kongrenin açılışı yapıldı Divan heyeti seçimine gidileceği sırada Partizancılar "da-

Iran halkının temel haklarını -örgütlenme, söz ve basın hürriyeti- yönelik saldırılara ses çıkarmayan, onların katline göz yuman ve hatta onaylayan Beni Sadr'ın şimdi kendine karşı yönelen saldırılara karşısında "özgürlük havarisi" kesilmektedir. Beni Sadr da Humeyni gibi İran emekçilerinin çıkarlarının temsilcisi değildir. Bazı devrimci gurupların Beni Sadr'ı Humeyni'ye karşı destekler bir tavır takınması; aslında Beni Sadr'ın şahsında daha önce kazanılmış bazı demokratik hakların savunulmasından başka bir şey değildir.

Iran halkı için bugün seçeneğe ne fana-tik-dinci gerici Humeyni ne de liberal(!) görünümlü Beni Sadr'dır. Tek seçeneğe örgütlenip, bugünkü gerici rejimi devirmektir.

Burada geçerken bir kaç söz de hizipçilerin çıkardığı sahte "Mücadele'nin (sayı: 56) İran'ın bugünkü yönetimiyle ilgili görüşleri üzerine söylemek istiyoruz. Bunlar gazetelerinde gericiiler arasında bir savaş olan İran-İrak savaşına, "emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin, kendi komploları ve provokasyonları sonuç verince İran'a karşı, Irak'ı saldırttiklarını" yazıyorlar. Bu mantığa göre ABD'nin hedefi kendi uşaklarının iktidarı ele geçirmesi, Rus sosyal emperyalistlerinin hedefi de "devlet yönetiminde elinde önemli mevziyeri bulduran Cumhuriyetçi İslam Partisinin karşı-devrimci yöneticilerini kendi saflarına çekmek"tir. Bu amaçla "İran yönetimine karşı emperyalistler ve sosyal emperyalistler birleşmişler."

Bu mantığa göre, gerici İran yönetiminin savaşta hiç bir suçu yok. Oysa olayları izleyenler, savaşı her iki tarafın birden kışkırttığını çok iyi bilirler. İki taraf da savaştan önce uzun bir süre birbirini meydan okumuştur. Irak'ın ilk saldırıyı başlatan olması ve İran topraklarının bir bölümünü ele geçirmesi sonucu değiştirmez. Bu meselenin bir yönüdür.

Diğer yönü ise; bunların emperyalistlerin tümünü İran'daki yeni gerici yönetimin karşısına koyarak onları, "anti-emperyalist" oldukları noktasında aklamaktır. Bu da onları tehlikeli bir noktaya, "Üç Dünya cıların saflarına doğru itmektedir. Mantıki olarak varacağı yer, bugün İran'ın yeni cellatlarını "anti-emperyalist" oldukları gerekçesiyle desteklemek, devrim mücadelesine ara vermektedir.

Bu anlayış, bugün İran'da iktidarı elinde bulduran sınıfların karakterini gizlemekte, onun karşı-devrimci niteliğini -kendileri öyle de deseler-gözlerden saklamaktadır.

Bugün hizipçiler, onların İranlı kafadarları her boydan ve her soydan oportunist ve revizyonist Humeyni'yi öve öve göklere çıkarmakta ve onu desteklemektedirler. Ama gelinen aşamada, Humeyni yüzünü tüm çıplaklığıyla ortaya dökmüştür. Faşist Şah rejimine karşı kitleleri önderliği altında birleştiren Humeyni, zaman içinde şu veya bu yolla muhaliflerini susturmuş, gerçek karşı-devrimci karakterini almıştır. Onu alaylayıp, pullayıp "anti-emperyalist", "ilerici" diye ortaya sürmek, ancak ve ancak devrimci kitleleri kandırmaya yarar. Hizipçilerin yaptığı budur.

R.Yersiz

ha önceki dönem üyelikten düşürülen üyelerin de oy kullanması" şeklinde anti-demokratik bir öneri sürerek Kongreyi engellemek istediklerini açığa vurmuşlardır. Bunun üzerine dernek Yönetim Kurulu divan heyeti seçilmeden hiç bir maddenin görüşülmemeyeceğini, bunun hiç bir yerde görülmediğini bildirmiştir. Buna karşılık Partizancılar ortalığı gürültüye boğarak, onu bunu tartaklayıp belli arkadaşları hedef alarak ağza alınmayacak küfürler savurup Kongreyi engellemek için ne kadar kararlı olduklarını göstermişlerdir. Bütün bunları gören salon sahibi "10 dakika"ya kadar salonu terketmemizi veya gürültüyü kesmemizi aksi takdirde polis çağıracağını "bildirdi. Bu ortamda sükunun sağlanamayacağını gören bizler ve Yönetim Kurulu Kongrenin ertelenmesini kararlaştırdık. Bunu yapmak zorundaydık, çünkü Partizancılar karşı miza iki alternatifle çıkmışlardı. "Ya salonda kalacağız (bu durumda karşı devrimcileri güçlendiren olaylar gelişecekti) ya da salonu terkedecektik. (Halka karşı sorumluluk hissedemeyen devrimcilerin birbirine girmesini istemeyen bunu yapmalıydı) Biz sorumluluğumuz gereği ikinci alternatif seçtik. Çünkü onlar devrimciler arasında düşmanlık körüklemek, devrimciler arasında tartışma ortamını yok etmek için çok "kararlıdır". Onlar ayrılık çıktığı günden beri, bizleri provokasyona getirebilmek için her yola başvurmuşlar, bizlerin alçak gönüllülüğü ve sorumluluğumuzun baskın çıkmasıyla her defasında geri püstürtülmüşlerdir. Onlar başından beri "malları teslim edin, aksi halde biz almasını biliriz" şeklinde tehditler savurarak gözdağı vermeye yeltenmişlerdir.

Bugün gelinen aşamada Partizancılar, Bolşevik Partizan taraftarlarının salonu

terketmesinden sonra göstermelik bir Kongre yapmışlardır. Seçtikleri sözüm ona Yönetim Kurulu bir çağrı yapmış, dernek demirbaşlarının kendilerine teslim edilmesini talep etmiştir. Bize göre yaptıkları, Kongre yasal değildir.

Çünkü; birincisi: 2/3 çoğunluk yoktur. İkincisi yeni yönetimin seçilebilmesi için eski yönetimin aklanması gerekir, bu yapılmamıştır. Dernek Yönetim Kurulunun asil üyeleri başkan, sekreter, sayman salonu terk etmiştir. Üçüncüsü tüzük gereği yapılan bazı işlemler ayaklar altına alınmıştır.

Bütün bunlardan dolayı, bu Kongre yasal değildir. Seçilen Yönetim Kurulu meşru değildir. Meşru olan halen eski Yönetim Kuruludur. Biz, şimdiye kadar halkımıza ve devrimci arkadaşlarımıza sorumluluğumuz gereği Partizancıların her tehdit ve saldırısına boyun eğdik. Bundan sonra gelişecek her olaydan bizzat onlar sorumludur. Bizler, Partizancılar dernek demirbaşlarını ve anahtarını teslim etmeyeceğiz. Ayrıca biz bu karışıklıklar giderilmeden derneği açmayacağız. Buna herhangi bir karışıklık çıkmaması için gerek duymaktayız. Şimdiye kadar halkımız, devrimciler arasındaki sürtüşmelerden yaka silmektedir. Biz, bütün olayların engellenmesi için elimizden geldiği kadar çaba sarfettik, bundan sonra da edeceğiz. Bütün tür olayların gelişmesine hiç bir devrimci müsaade etmemeli, derhal tavır takınmalıdır. Bunlar bu tür olaylara neden gerek duymaktadırlar?

Bunlar çürük siyasetlerinin ortaya çıkmasını bildikleri için, siyasetlerinin bir kaç "sol" laftan ibaret olduğunu ortaya seceğimizi bildikleri için devrimciler arasında tartışma ortamını yok etmek için gerek duymaktadırlar. Bugünkü aşamada kendisine devrimci diyen Halkın Kurtuluşu, Devrimci Halkın Birliği, Devrimci Yol, vs. devrimci teşkilatlar bu durumdan faydalanmayı bir kenara bırakmalı; herkes kendi grubuna bir adam çalmayı bir yana bırakmalı; devrimciler arasında gelişecek tatsız olaylara meydan vermemeli; buna meydan verenleri teşhir etmelidir.

Bir kez daha tüm devrimcileri Partizancıların geliştireceği karşı-devrimcilere yarayacak eylemleri engellemeye ve mutlaka tavır takınmaya çağırıyoruz.

DEDİKODU VE KARALAMA GERÇEKLERİ KARARTAMAZ
HIÇ BİR KARŞI DEVRİMCI EYLEM BOLŞEVİZMİN
ZAFERİNİ ENGELLEYEMEZ !

Ulm'de
Bolşevik Partizan Taraftarları
18/6/1981

GERÇEK HALK DÜŞMANLARI- Baştarafı 1.sayfada

yonlarca emekçiye karşı karşı-devrimci şiddet uygulamaktır. Halk düşmanlığı milyonlarca emekçiye açığa, yokluğa, yoksulluğa mahkum etmiştir. Halk üzerine azgınca panzeriyle, otomatik silahıyla, cobuyla saldırıran devletin kolluk kuvvetlerine karşı direnmek halk düşmanlığı değildir. Halka karşı silahlı saldırılar düzenleyen faşist çetelere karşı direnmek halk düşmanlığı değildir. Devrimci mücadelenin her türlü ihtiyaçlarını karşılamak için yapılan eylemler halk düşmanlığı değildir. Faşizme karşı direnmek halk düşmanlığı değildir. Devrimci şiddet meşrudur; kurtuluşun tek yolu dur.

Gerçek halk düşmanları gazetelerde kanlı resimleri yayınlayıp gözdağı vermek için reklam edilen devrimciler değildir. Gerçek halk düşmanları, onları hunharca katleden faşist düzen ve onun bekçileri -dir.

Ve gerçek halk düşmanları er geç cezasını çekecektir. Emekçi halkımız her geçen gün gerçek halk düşmanlarının kimler olduğunu biraz daha iyi görmektedir.

O. Ramiz

Tüm bu cinayetler de cuntayı yıkılıştan kurtaramayacaktır !

DÜNYADA NELER OLUYOR?

Polonya

Polonya'da gelişen işçi hareketleri ; sosyal emperyalistleri telaşa düşürdü.

Polonya'daki işçi hareketlerinin aldığı boyut, artık Polonyalı revizyonistlerin bunları tek başına önleyemeyeceği ölçülere ulaştı. Revizyonist partinin merkezindeki sürekli değişiklikler de soruna çözüm getirmedi.

Olayların gelişmesi, sadece Polonyalı revizyonistleri değil, diğer revizyonistleri de paniğe sürükledi. Rus sosyal emperyalistleri, varlıklarının Polonya'da tehlikeye düştüğünü görünce, çareyi revizyonist Polonya Birleşik İşçi Partisine tehdit yağdırmakta buldular. Bu amaçla bir mektup gönderdiler.

Polonya'da gelişen olayların sorumluları sanki kendileri değillermiş gibi bir hava içine giren Rus sosyal emperyalistleri, bu mektupta Polonya Birleşik İşçi Partisi (PBİP) yöneticilerini uyarmakta, onlara yol göstermektedirler. Bu arada iki yüz lülüğü elden bırakmamaktadırlar.

Onlar, "Polonya ve Sovyet halkının faşizme karşı yanyana düştüğünü" ve "Sovyetler Birliği'nin Polonya halkına yeni bir yaşam kurmak için yardım ettiğini" ve "Polonya ulusunun devrimci kazanımlarının tehdit edilmesi tehlikesi karşısında rahatsızlık duyduğunu" söylemektedirler.

Burda anlatılanlar belli bir yere kadar doğrudur. Stalin'in önderliği altında ki Kızıl Ordu, Alman faşizmine karşı mücahede Polonya halkı ile omuz omuza çarpışmış ve onun Alman faşistlerini kendi ülkesinden atmasına yardım etmiştir. Savaşın sonuna doğru, ülke ekonomisinin kalkınması için yardım etmiştir. Ancak Stalin'in ölümünden sonra iktidarı ele geçiren Kruşçov ve onun devamı olan Brejnev revizyonistleri için aynı şeyi söylemek mümkün değildir. Süreç içinde Sovyetler Birliği'ni yozlaştıran, sosyal emperyalist bir devlete dönüştüren Kruşçov revizyonistleri için artık, diğer halk demokrasisi ülkeleri olduğu gibi Polonya da bir "nüfuz alanı", bir yarı-sömürge'dir. Artık onları ilgilendiren kendi azamî karlarıdır. Polonya'nın emperyalistlerden kredi alması, borçlanması, ekonomisinin dengesinin bozulması onları pek rahatsız etmez. Bu anlarda "sosyalizm" akıllarına gelmez. Ama gelişen ekonomik kriz sonucu, Polonya, Rus sosyal emperyalistlerinin etki alanından çıkmaya başladı mı, Polonya'nın "kardeş, sosyalist ülke" olduğu akıllarına gelir.

"Devrimini kazanımları üzerinde dolaşan ölümcül tehlikeyden rahatsız olmaya" başlarlar. Ama aslında onları ilgilendiren, "devrimin kazanımlarının" tehlikeye girmesi değildir. Onlar için önemli olan, Polonya pazarının tehlikeye girmesidir.

Mektubun devamını okuyan bir kimse, eğer bugün revizyonistlerin savundukları ideolojiden habersizse rahatlıkla onların bir çok konuda Marksizm-Leninizm'i savunduklarına inanacak.

Mektup, aslında bugünkü revizyonist Polonya yönetiminin içine düştüğü durumu göstermesi açısından da oldukça ilginç. Sovyet revizyonistleri olayların gelişmesi sonucu dikiş tutturamayıp giden revizyonist yöneticilerin yerine yeni revizyonist yöneticilerin geçmesini "tam bir anlayışla" desteklediklerini söylüyorlar. Onlara göre eski yöneticiler "sosyalizmin inşası için gerekli kuralları yaralamışlar"; "kitlelerin güvenini kaybetmişler". Ve sovyet revizyonistleri şimdi eski revizyonistlerin dayanmayıp çekilmesini, ya da zorlama ile yerlerine yeni yöneticilerin gelmesini "kitlelerin ve özellikle de

işçi sınıfının güvenini kazanmak" için girişilen değişiklikler diye yutturmaya çalışmaktadırlar. Yeni revizyonist önderliğin de girilen çıkmazdan çıkamaması onları endişeye sevk etmiş ve açık olarak tehdite başvurmuşlardır.

Başvurdukları diğer bir demagoji de, Polonya'yı bağımsız bir ülke imiş gibi göstermek ve onun "bağımsız bir devlet olarak varlığının tehlikeye düştüğünü" söylemektir. Bu arada "sosyalist devletler" in Polonya'yı koruduğunu belirterek, gelecekteki bir işgale zemin hazırlamaktadırlar. Zaten daha ilerde Polonya'da gelişen olayların kendilerini endişeye sevkettiğini; "topluluğun çıkarlarını, birliğini, sınırların güvenliğini", hatta "ortak güvenliklerini tehdit ettiğini" belirtmektedirler. Bunlara söyledikleri "biz daha önce vucutlarımızdan oluşan koruma siperini teklif ettik" ve "sosyalist Polonya'ya el sürdürtmeyeceğiz ve bir kardeş ülkeyi felakete terk etmeyeceğiz" şeklindeki sözler de eklenirse sovyet revizyonistlerinin niyetleri iyice açığa çıkar.

Mektuptan anlaşılabilen bir nokta ise, yaklaşan PBİP Kongresinin Sovyet revizyonistlerini endişeye sürüklemesidir. Belirttiklerine göre; bugünkü revizyonist yönetime karşı olanlar, parti içinde giderek güçlenmekte ve parti içindeki eski revizyonistleri tasfiye etmektedirler. Bir çok yerel parti örgütünün önderliğinin bu yeni güçlerin eline geçmesi, parti delegeliğine bunların seçilmesi, parti kongresinde bugünkü revizyonist yönetimin tümünden değişmesini beraberinde getirebilecektir. Bu da sovyet revizyonistlerini zor durumda barakacaktır. Bugün parti yönetiminde bulunan Kania ve Jaruzelski ve diğer revizyonistler, sovyet revizyonistlerinin deyimiyle "hiç bir şeyi" değiştirmeseler bile, yine de onların emirleri doğrultusunda değiştirmeye çalışmaktadır. Sovyet revizyonistlerinin "oportunist ve revizyonist" olarak adlandırdıkları güçlerin parti içinde iktidarı ele geçirmele ri halinde ellerinde bu olanak da kalmayacaktır.

PBİP Kongre delegelerinin içinde "çok az sayıda işçi sınıfından gelme komünist" in olması sovyet revizyonistlerini rahatsız etmiş(!). PBİP'in şimdiye kadar üye rinin maddi durumu ile övünen bir parti olduğu bilinen bir olaydır. Bu sovyet revizyonistlerini şimdiye kadar rahatsız etmedi. Ama ne zaman ki; Polonya'da çıkarları tehlikeye girdi, PBİP'nin sınıf bileşimi ile ilgilenmeye başladılar. Bu bir sah tekarlıktır.

Sovyet revizyonistlerini rahatsız eden diğer bir nokta da "Polonya'da milliyetçiliğin" ve "anti-sovyetizmin" gelişmesidir. Ve bazı güçlerin "Sovyetler Birliği'nin Polonya'yı soyduğunu" söylemesidir. Bunun karşısında, kendilerinin "bu zor durumda (!) Polonya'ya olağanüstü düzeyde ek bir maddi yardım verdiklerini ve bazı hammaddele ri "dünya piyasasının bir, bir buçuk kat altında Polonya sanayiine teslim ettiklerini" yakına yakına söylüyorlar.

Bugün Sovyetler Birliği'nin Polonya da hil diğer revizyonist ülkelerde ve dünyanın bir çok ülkesinde bir "yağma ve soygun" politikası sürdürdüğü açık bir gerçektir. Bunun suratlarına söylenmesi, diğer emperyalistleri olduğu gibi, onları da rahatsız etmektedir. Sovyetler Birliği nin revizyonist yöneticileri, Comecon

Devamı 2. sayfa

İRAN

Faşist şah rejiminin devrilmesinden sonra İran'da iktidarı ele geçiren Humeyni, İran'ın yeni Şah'ı olma yolunda hızla ilerliyor.

Humeyni bilindiği gibi, İran halkının faşist Şah rejimine karşı olan kininin ken di potasında eritmiş; güçlü ve doğru bir devrimci önderliğin olmamasından yararlanarak İran'da iktidarı ele geçirmiştir.

İran'da Persler dışında kalan diğer ezilen ulusların (Kürtlerin, Azerilerin, Arapların) özerklik talebi, başta devrimci güçler olmak üzere bir çok çevrenin serbestçe örgütlenme, söz ve basın özgürlüğü talebi, İran'ın yeni iktidar sahiplerini, bizzat faşist Şah rejimi gibi korkuya sürüklemiştir. Onlar, bu talepleri karşılamak yerine bunları silah zoruyla bastırma yöntemini seçmişlerdir. Bu amaçla, başta Kürtler olmak üzere ezilen milletler üzerinde baskıyı artırımlar, bunu katliama kadar vardırmışlardır. Faşist Şah rejimine karşı mücadele eden devrimcilerin örgütlerini kapatıp, onları kovuşturmuşlar ve hatta devrimcileri idam etmişlerdir. Faşist Şah rejimi ne karşı gelişen muazzam kitle hareketleri içinde kazanılan ve kullanılan demokratik haklar; Humeyni'nin önderliğindeki gerici dinci rejimin yerleşmesine paralel olarak birer birer geri alınmıştır. Ancak bütün bunlar, onları içlerine düştüğü krizden kurtaramamıştır.

İran halkının yeni celladı Humeyni !

Irak'la giriştikleri savaş, İran'ın hakim sınıflarının içine düştüğü bunalımı daha da artırmıştır. Özellikle Irak karşısında aldıkları yenilgi, uğradıkları kayıp bu bunalımı daha da katmerleştirmiş ve İran'ın gerici hakim sınıflarının konumunu büyük ölçüde sarsmıştır. Öyle ki; hiç bir muhalif sese tahammül edemez duruma gelmişler ve bu kez de birbirlerini yemeye başlamışlardır. Devamı 11. sayfa

İSRAİL

Geçtiğimiz ayın sekizinde ABD'nin Orta Doğu'daki vurucu gücü İsrail, Irak'ta yapılmakta olan Atom reaktörüne saldırdı ve tamamen yok etti. Bu açık korsanlık olayı İsrail'in şimdiye kadar Arap ülkelerine karşı giriştiği saldırıların en son noktasını teşkil etmektedir. Şu anda İsrail ile savaş halinde bulunmayan Irak'a karşı girişilen bu açık askeri saldırı; ırkçı siyonizmin saldırgan ve halklara düşman çirkin yüzünü bir kere daha gözler önüne sermiştir. Dün ikinci dünya savaşı sırasında en adi soy kırımına kurban olan Yahudilerin siyonist kesimi; bugün kendileri Arap milliyetinden halka karşı ve Arap ülkelerine nazilerin yöntemlerini kullanmaktadır. Dün nasıl Naziler Çekoslovakya, Avusturya, Polonya vadiğer doğu Avrupa ülkelerini "kendi güvenlikleri" için "yaşama alanına" ihtiyaçları olduğu için işgal ettiklerini söylüyorlardıysa; bugün siyonist İsrail, bütün Orta-Doğu'da kendi dışındaki tüm ülkeleri ve halkları aynı gerekçelerle tehdit ediyor. İsrail, kendini "Bağdat"ı bombalayarak koruyor. Bu mantık emperyalistlerin ve usaklarının mantığıdır

Devamı 2. sayfa

ATIF YASAKLANAMAZ!